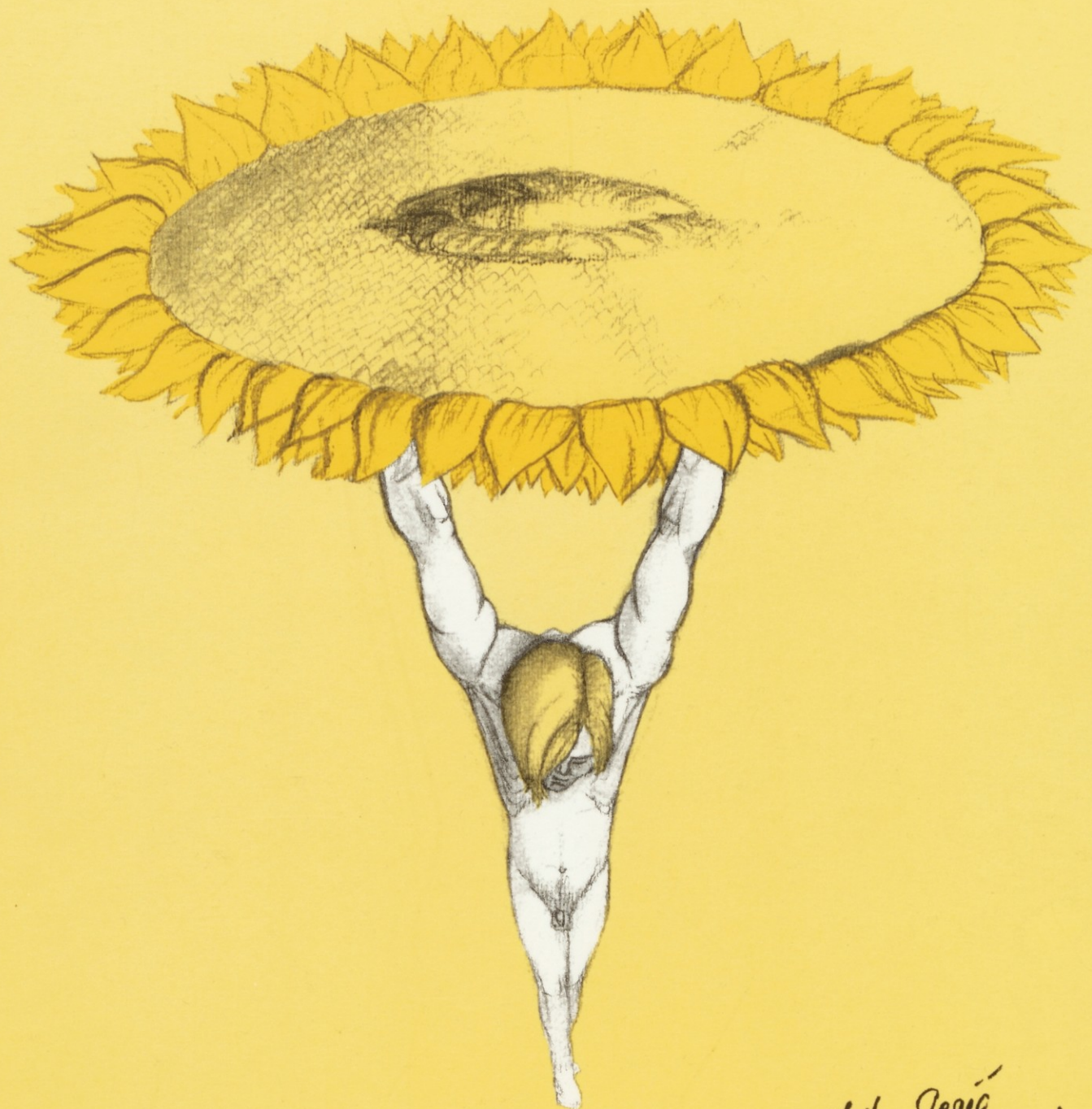
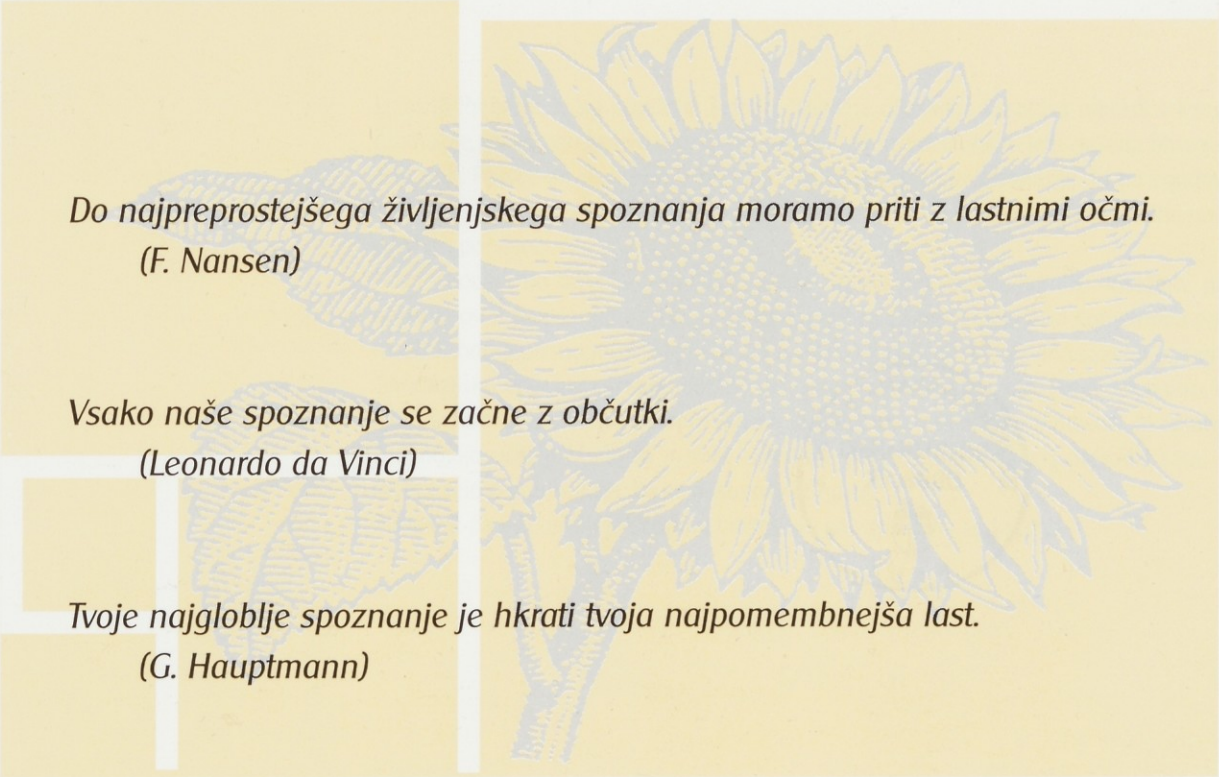

Sluto Jević
Levitacija Nov/2001
Značija

PREBLISKI

POSEBNA IZDAJA

Do najpreprostejšega življenjskega spoznanja moramo priti z lastnimi očmi.
(F. Nansen)

Vsako naše spoznanje se začne z občutki.
(Leonardo da Vinci)

Tvoje najgloblje spoznanje je hkrati tvoja najpomembnejša last.
(G. Hauptmann)

INFORMATIVNO GLASILO PTUJSKE GIMNAZIJE

NOVEMBER 2001

M 371 PRE

6005144, POS 1

15.10.2008

Letošnji Prebliski, ki so v zadnjih letih iz šolskega dijaškega časopisa prerasli v letno glasilo ptujske gimnazije, imajo zgodovinsko vrednost, saj smo jih izdali v prvem letu našega bivanja v novih šolskih prostorih. Posvečeni so novemu obdobju zgodovine ptujske gimnazije. To bo zgodovina samostojne šole v novih modernih šolskih prostorih, na katere smo vsi, ki smo spremljali mline na veter ob gradnji, izjemno ponosni.

Novo obdobje bo razvojno obarvano, polno iskanja novih poti, odkritij, dosežkov, pa tudi napak in neuspehov. Z zavedanjem, da je za velike dogodke v življenju prav tako pomembna pot in ne le končni rezultat, bomo premagovali vse ovire na naši poti k odličnosti vseh in vsakega posameznika.

Gimnazijsko obdobje vsakega dijaka zaznamujejo procesi zorenja. Prepričana sem, da živimo v šoli, kjer osebno dozorevanje, osamosvajanje, hrepenenje, mladostno vihravost in iskanje spremljajo in spodbujajo učitelji. Vrednost in moč učiteljeve pomoči boste najbolj presodili sami – čez nekaj let, morda šele čez desetletja, ko se boste ozirali nazaj.

Do takrat pa naj ostanejo spomini takšni, kot so zapisani v tej knjižici.

Meta Puklavec,
ravnateljica

SVETOVNA KONFERENCA BODOČIH MLADIH VODITELJEV V ZDA

Potovanje v Ameriko

Proti koncu decembra 2000 nas je prof. Melani Centrih povabila v svojo pisarno. Povedala nam je veselo novico, da je Gimnazija Ptuj dobila ponudbo o sodelovanju na svetovnem kongresu bodočih mladih voditeljev v ZDA (Global Young Leader Conference - GYLC). Razložila nam je smisel te konference in nas seznanila z delom, ki nas čaka ob prisostvovanju. Bili smo zelo veseli in polni pričakovanj, čeprav je bilo vmes tudi malce strahu. Izpolnili smo prijavnice in čakali na potrditev, ki smo jo dobili čez dva meseca. Z veseljem smo se zopet zbrali. Sprva se nam je zdelo potovanje nedosegljivo in smo malce zadržano razmišljali o odhodu. S pomočjo vodstva gimnazije in staršev smo začeli z iskanjem sponzorjev – tako nam je uspelo zbrati precejšnja finančna sredstva.

Natančna navodila o udeležbi in programu smo prejeli iz sedeža GYLC v Washingtonu. Vse je bilo vnaprej točno določeno in dajalo vtis urejenosti in natančnosti. Zaupali smo jim in nismo se zmotili. Konferenca je bila vzorno organizirana. Končno je napočil 17. junij 2001, dan odhoda. V zgodnjih jutranjih urah smo prispeli na graško letališče, bilo je deževno in nevihtno jutro. Starši so nas zaskrbljeni pospremili do zadnjih varnostnih kontrol in se s težkim srcem poslovili. Ob šesti uri zjutraj smo pohiteli v letalo boeing 737 družbe Lufthansa in kmalu za tem vzleteli. Uro kasneje smo prispeli v Frankfurt, največje letališče v Evropi.

V štiriumnem premoru smo si delno ogledali letališče in se okrepčali. Vkrkali smo se v A-340 družbe Lufthansa in osemurna vožnja se je pričela. Na letalu so nas ves čas stregli in imeli smo se prav lepo. Tik pred pristankom smo naleteli na turbulence, tako da nas je dobro pretreslo. Pristanek v Washingtonu je bil kljub turbulencam mehak.

Na letališču so nas pregledali in potrdili vstop v ZDA. Vsi udeleženci kongresa smo imeli posebne tablice z oznako (GYLC) in tako smo bili razpoznavni za vodiče, ki so nas čakali na letališču. Pred letališčem smo se srečali še z ostalimi udeleženci te konference. Skupaj smo se z avtobusi odpeljali do American University (Ameriške univerze), kjer smo se nastanili.

Timotej Lončarič, 3.c

GYLC – Global Young Leaders Conference

Končno je prišel težko pričakovan 17. junij – dan, ko smo se predstavniki Gimnazije Ptuj in Slovenije (Matej Črnjavič, Marko Ferme, Vanja Janžekovič, Timotej Lončarič, Gašper Vidovič in Urška Žmauc) odpravili na konferenco GYLC v Ameriko. Po mesecih priprav v šoli smo polni pričakovanja sedli v letalo za Frankfurt, od koder smo po dveh urah čakanja nadaljevali pot v Washington. Vzleteli smo v dežju in po dvanajstih urah potovanja končno pristali v "obljubljeni" Ameriki, kjer nas je pričakalo vroče, sončno vreme, izredno prijazni ljudje ter hrana brez okusa in "čudne" straniščne školjke. Kdo bi si takrat mislil, da bo to eno najlepših in najboljših potovanj našega življenja?

Polni navdušenja in pričakovanja smo po enourni vožnji z avtobusom prispeli v American University (Ameriško univerzo) v Washingtonu, ki je postala naš dom za prvih osem dni te konference. To je ogromen kompleks s stavbami v starinskem slogu, lastnim pokritim bazenom, parkom, trgovino, restavracijo McDonald's in frizerskim salonom. Fantje smo bili ločeni od deklet po nadstropjih in organizatorji konference so se zelo potrudili, da smo imeli z udeleženci iz iste države čim manj stikov. Tako sem v triposteljni sobi stanoval z Američanom in Venezuelčanom. Po nastanitvi so nas razdelili v skupine – vsaka je predstavljala eno državo. Sam sem postal predstavnik države Salvador (za tiste s pomanjkljivim znanjem geografije - leži v Srednji Ameriki). Vsaka skupina

je imela svojega voditelja (faculty advisor), ki je izhajal iz vrst organizatorjev konference in nas je pripravljaval na naloge in dogodke posameznega dneva. Dobili smo veliko zeleno mapo z opisom naše države, knjigo simulacij, priročnik in čutaro za vodo (ta je bila pomemben del našega vsakdanjika, saj so se temperature dvignile tudi do 37°C). Zdaj se je konferenca lahko začela!

Prvi večer smo se spoznavali člani skupine in presenečen sem bil, koliko ljudi različnih narodnosti je bilo z mano: dekle iz Hong Konga, Pakistanec, Indijec, Nemka, Škotinja, Brazilka, trije Argentinci ter veliko Američanov. Neverjetno je bilo, da sem se prav z vsemi 22 odlično razumel in da smo v teh 12 dneh postali najboljši prijatelji. Dejavnosti prvega dne so se končale ob 22.30, se pravi ob 4.30 po srednjeevropskem času (budni smo bili 24 ur!). V polspanju sem se z dvigalom odpravil do sobe v sedmem nadstropju in takoj zaspal.

Pisati o vsakem dnevu posebej bi bilo preobsežno (sicer pa je vsak dan potekal približno enako), zato bom predstavil tipičen dan konference. Začel se je ok. 6.30 z zajtrkom v jedilnici univerze: ruski bife (sadje, kosmiči, piškoti, ameriški krofi, jajca s šunko) in velike količine različne pijače, seveda tudi najljubša ameriška – mrzla voda z ledom. Po zajtrku je sledilo srečanje članov skupin in priprava na dogodke dneva. Po uri in pol dela v skupini smo sedli na avtobuse in se odpeljali v kak imeniten hotel, kjer smo poslušali zanimive

govornike. Povedati moram, da je bila konferenca vzorno organizirana. Na razpolago smo imeli osem avtobusov in na vsakem sta sedeli dve skupini (Salvador je delil avtobus št. 2 z Egiptom). Vsak posameznik je imel tudi svojo številko in pred vsako vožnjo smo ugotavljali prisotnost. Prisotnost se je preverjala tudi na srečanjih skupin – če je npr. kdo zamujal 5 minut, se je ime zamudnika sporočilo v centralo in odpravili so se na iskanje. V primeru bolezni pa so obolelega takoj peljali v bolnišnico, ne glede na resnost bolezni.

Kakorkoli, pri izbiri govornikov so se organizatorji zelo potrudili, saj smo poslušali predstavnika Svetovne banke, predstavnico ZN, novinarje znanih časnikov in manj znane ljudi z osupljivimi življenjskimi zgodbami, povezanimi s temo konference. Vsak govornik je prejel tudi nekaj naših vprašanj in nanje poskušal kar najbolje odgovoriti. Našli so se tudi bolj diplomatski govorniki, ki so se postavljenega vprašanja le dotaknili, nato ga v širokem loku obšli in vložili vso svojo energijo v propagiranje ZDA (na srečo sta bila taka le dva). Po govornikih smo imeli uro časa za kosilo. Ponavadi smo jedli v t.i. *food court* – to so zgradbe z veliko različnimi kuhinjami (kitajska, korejska, italijanska, picerije). Kuhinje se nahajajo ob straneh, na sredini pa je ogromno miz. Tako si se s pladnjem postavil v vrsto za izbrano kuhinjo, vzel že pripravljeno hrano, poiskal prosto mesto in hitro pojedel. Hrana je v primerjavi z našimi cenami

draga – nekoliko večji kos pice je stal 4 ameriške dolarje, kar je približno 1000 sit. Po kosilu smo hiteli na avtobuse in nazaj na univerzo, kjer smo ponovno imeli srečanje člani skupin – tokrat smo se pogovarjali o govorniku in temi, ki se ji je posvetil. Temu je sledila ponavadi ura prostega časa. Preživeli smo ga v kompleksu univerze, ki je sami nismo smeli zapustiti. Po večerji z ruskim bifejem smo se spet srečali člani skupin. Zdaj smo izvajali različne simulacije, v katerih smo morali reševati konflikte med državami in se pripravljali na svetovni vrh – zadnji in najpomembnejši dogodek konference, na katerem smo z glasovanjem sprejeli nekaj predlogov za rešitev današnjih svetovnih problemov in jih posredovali ZN.

Tako so se aktivnosti vsak dan končale ok. 22.30. Potrebno je bilo hitro steči v sobo, se stuširati, pripraviti na spanje, saj je ob 23. uri sledilo preverjanje po sobah in bolje je bilo, da si takrat

bil v sobi. Potem sobe ni bilo dovoljeno zapustiti. Po osmih dneh v Washingtonu smo se selili v New York. JUHU! Na poti smo se ustavili še na kosilu v Philadelphiji. V primerjavi z New Yorkom, kjer so visoki nebotičniki, je Washington kakor Ptuj v primerjavi z Ljubljano – majhen. Sicer pa mora človek New York vzljubiti – na vsakem koraku trgovine, McDonald's, izredno prijazni ljudje, ogromni reklamni panoji in značilni rumeni taksiji. Stanovali smo v Manhattan Collegeu na Bronxu in da smo prišli v center mesta, smo z avtobusom zaradi gneče porabili slabi 2 uri. Tukaj smo imeli tudi več prostega časa za kosilo, tako da smo si mesto dodobra ogledali. Obiskali smo Broadway, se sprehodili po Centralnem parku (Central Park), šli na izlet z ladjo do Kipa svobode, uživali v razgledu s 107. nadstropja WTC-ja, si ogledali bejzbolsko tekmo na stadionu Yankeejev, kupili spominke (ukradena očala za 5 USD, ki v trgovini stanejo 60 USD) ter naleteli na prodajalno, kjer so ponarejevali osebne izkaznice. Resda je New York veliko in včasih tudi nevarno mesto (kar se je, bolj kot kadarkoli prej, pokazalo v nedavnih terorističnih napadih), a če se boste kdaj v kakem ameriškem vlemestu izgubili, ne skrbite – na vsakem koraku

boste srečali prijazne ljudi, ki vam bodo rade volje pomagali.

Dvanajst dni je izredno hitro minilo in prišel je dan slovesa. Neverjetno težko se je bilo ločiti od novih prijateljev, a smo si s solzami v očeh obljubili, da se bomo ponovno srečali. Po slovesu so nas odpeljali na JFK letališče in "Amerike" je bilo konec. Ker smo imeli let šele čez 13 ur, smo se še zadnjič odpeljali s podzemno na Manhattan in zapravili še nekaj denarja. Vzleteli smo ob polnoči in spal sem vso pot – zbudil sem se šele pol ure pred pristankom v oblačnem Frankfurtu. Spet dve uri čakanja na 40-minutni let v Gradec, kjer so nas že čakali nasmejani in srečni starši. Naslednji dan sem v celoti prespal. Življenje se je počasi vrnilo na stara pota in šele zdaj se zavedam, koliko mi je ta konferenca dala. Nove poglede na svet in kulture, drugačne od naše, spoznanje, da lahko dosežemo karkoli, če si le dovolj prizadevamo, in prijatelje za celo življenje.

Da, to je bilo dvanajst najboljših dni mojega življenja.

Matej Črnjavič, 4.a

V dvanajstih dnevih smo poslušali osem predavanj z različnih področij. Zanimiva so bila tudi vprašanja, ki smo jih lahko zastavljali ob koncu predavanja. Prvi dan smo imeli dve predavanji, ki sta bili med najzanimivejšimi, vsaj po mojem mnenju. Prvo predavanje o komunikaciji med kulturami je vodil dr. Gary Weaver. Presenetili so me Američani z vprašanji, iz katerih je bilo razvidno njihovo nepoznavanje drugih kultur (postavljali so najslabša vprašanja), a odgovori Weaverja so bili zelo dobri.

Zvečer je sledilo predavanje Jamesa Mawdsleya, ki je bil že trikrat zaprt v Maymaru (prej Burma). S tem se je boril proti kršenju človekovih pravic v tamkajšnjih zaporih in v celotni državi, v kateri vlada diktatura. Pomagal je pri izobraževanju borcev za neodvisnost in izdeloval letake, ki so osveščali, zato so ga zaprli za 17 let, a so mu po posredovanju ZDA kazen zmanjšali na nekaj mesecev. Njegovo glavno sporočilo je bilo, da za vlogo voditelja ni nujno potrebna dolgoletna izobrazba in vpliven položaj. Na svetovno dogajanje lahko vplivamo tudi z močno voljo in odločnostjo.

Predavanje Richarda A. Boucherja v Department of Statu je bilo kar preveč diplomatsko, še posebej pa odgovori na vprašanja o politiki Busheve administracije.

Predavanja o Svetovni banki, mednarodnem novinarstvu in svetovnem prebivalstvu niso bila

nič posebnega. Sem pa uspela postaviti vprašanje na predavanju o svetovnem prebivalstvu, česar sem bila precej vesela, saj sem pri prejšnjih vedno čakala v vrsti, a so prej končali z vprašanji.

Po sedmem dnevu smo se preselili v New York in tam nadaljevali s predavanji. Izzivi mednarodnega gospodarstva so bili poučni, a ne preveč zanimivi. O ZN nam je predavala pomočnica generalnega sekretarja za zunanje zadeve Gillian Martin Sorenson. Zraven prvih dveh je bilo po mojem mnenju to predavanje najzanimivejše. O generalnem sekretarju je govorila z navdušenjem,

spodbudila nas je tudi k temu, da nekaj storimo že danes. Na vprašanja je odgovarjala direktno, ni se izmikala odgovorom, na vprašanje o dolgu ZDA OZN-u je ostro reagirala.

Predavanja so bila boljša in slabša, iz vseh pa smo se nekaj naučili, največ iz sporočila Jamesa Mawdsleya, da smo vsi sposobni in celo dolžni narediti vse, kar je v naših močeh, za izboljšanje razmer v svetu.

Urška Žmauc, 4.e

Mladi "voditelji" rešujejo svetovne probleme

Na 14-dnevni konferenci smo izvedli tudi nekaj simulacij, preko katerih smo spoznali svet diplomatov in politikov. V namišljenih konfliktih (državnih ali svetovnih) smo prevzeli vloge pogajalcev in skušali rešiti problem kar se da dobro za državo in svetovni mir.

Prva simulacija z naslovom CDs and clothing: the politics of trade (CD-ji in oblačila: trgovinska politika) je bila namišljen konflikt med Japonsko in Indijo. V skupini smo se razdelili v še tri manjše: na predstavnike Indije, Japonske ter Svetovne trgovinske organizacije (WTO).

Scenarij je izgledal nekako tako: Indija, ki ima majhno domačo proizvodnjo zgoščenk, le-te uvaža tudi iz Japonske, ZDA in Evropske unije (EU) ter iz držav v razvoju. Ker je uvoz tujih proizvajalcev prevelik, je ogrožena indijska domača industrija. Indija hoče 4% davek na zgoščene, uvožene iz razvitih držav, povečati na 8% in ohraniti 4% za države v razvoju. Po njenem mnenju je to v skladu s pravili, ki jih določa WTO. Japonska se z indijsko politiko ne strinja ter meni, da bi se v primeru povečanja davka le-ta moral povečati za vse države. Za kompenzacijo upada prodaje zgoščenk hočejo dvigniti davek na tekstilne izdelke, uvožene iz Indije. To pa bi ogrozilo indijsko gospodarstvo, saj je tekstilna industrija njihova glavna gospodarska panoga. Ker se državi nista mogli dogovoriti, je bil problem predstavljen komisiji WTO-ja, ki je poiskala rešitev, sprejemljivo za obe državi.

V drugi simulaciji z naslovom Mir in varnost: razrešitev konflikta smo se kot pogajalci prvič srečali s predstavniki drugih držav oz. skupin. Scenarij za tokratni svetovni problem se je odvijal v Perzijskem zalivu. Šlo je za spor med Iranom in Združenimi arabskimi emirati (ZAE) za tri z nafto bogate otoke v tem zalivu. Obe državi sta si jih namreč prilaščali in iskali dokaze za lastništvo v daljni zgodovini, ker sta želeli nadzorovati in izkoriščati nahajališča nafte. Iran je na to območje poslal svojo vojsko, izgnal tuje prebivalstvo in z letali nadzoroval sporno območje. To pa ni bilo v skladu z dogovorom, ki sta ga državi pred časom že sklenili. Tako je prišlo tudi do vojaških spopadov. Ta kriza je prizadela ves svet. Če bi prišlo do prave vojne, bi lahko prišlo do pomanjkanja nafte in dviga cen le-te in svetovno gospodarstvo bi bilo oslajeno. Zato so se sestali predstavniki različnih držav (predstavniki držav G7 in drugih) z željo, da najdejo najboljšo rešitev.

Tretja in najpomembnejša simulacija je bila GLOBAL SUMMIT (Svetovni vrh). Priprave nanjo so potekale vseh 11 dni, na programu pa je bila zadnji dan konference. Šlo je za 3-urno debato, v kateri smo sodelovali vsi udeleženci.

V času konference so nam dodelili vloge diplomatov posameznih držav za različna področja in tako smo s predstavniki drugih držav debatirali o različnih svetovnih vprašanjih, kot so zloraba človekovih pravic, globalno segrevanje, pomoč

revnim državam, vojni zločini,... Predstavniki smo se srečevali na številnih sestankih, kjer smo predstavljali stališča svoje države do teh tem in kako bi po našem mnenju problem najbolje rešili. Razdeljeni v 8 komisij smo na teh sestankih debatirali o človekovih pravicah, miru in varnosti, trgovini, okolju, zdravstvu, razvoju držav in sodstvu. Vsaka komisija je pripravila predlog, kako bi lahko izboljšali stanje na določenem področju. Na Svetovnem vrhu smo nato o teh predlogih razpravljali in glasovali zanje oz. proti njim. Tiste, ki so bili sprejeti, smo nato poslali Združenim narodom in jim tako predstavili naš pogled, pogled mladih voditeljev, na aktualna svetovna vprašanja.

Matej Črnjavič, 4.a

Svetovni vrh (Global Summit)

Tretja in najpomembnejša simulacija na konferenci se je imenovala Global Summit. Priprave nanjo so potekale od 5. dne naprej. Vsaka izmed držav je poslala dva ali tri predstavnike v oddelek, ki se je ukvarjal z določeno temo oz. problemom. Teme so bile naslednje: trgovina, človekove pravice, razvoj, varnost in mir, zdravstvo, varstvo okolja, mednarodno pravo in politični odbori. V vsakem oddelku so bile podane 4 podteme, cilj vsakega izmed oddelkov pa je bil, da sestavi resolucijo na vsako podtemo in potem z glasovanjem izbere 2, ki bosta predstavljeni na konferenci. V oddelku so se predstavniki držav razdelili v 4 skupine in začeli pripravljati predloge. Tako je bilo sestavljenih 32 predlogov. Na končno glasovanje se je uvrstilo 16 predlogov. Pri glasovanju so sodelovale vse države. Nekatere so se odločile, da bodo glasovale enotno, kar pomeni, da bodo vsi člani države glasovali za iste predloge, druge so med seboj sprejemale dogovore. Za sprejetje vsake resolucije je bila potrebna večina vseh glasov. Zato so se začele različne države med seboj povezovati. Na primer: Norveška je obljubila, da bo glasovala za predlog o globalizaciji, če bo Velika Britanija glasovala za predlog o omejitvi prodaje orožja. Na dan glasovanja je bila resolucija predstavljena in zagovorniki ali nasprotniki so lahko še kaj povedali (število je bilo omejeno na dva zagovornika in dva nasprotnika). Nato smo vsi pridno dvigovali roke in napeto čakali na izide štetja. Večina resolucij

je bila sprejetih.

V nadaljevanju bom predstavil resolucije, ki so bile sprejete.

Trgovina

- Globalizacija in prosta trgovina
Vzpodbujati je potrebno globalizacijo in prosto trgovino s tujim investiranjem in znižanjem uvoznih carin za države v razvoju.
- Genetsko spremenjeni produkti
Namen je razširiti porabo genetsko spremenjene hrane. To bo doseženo z intenzivnim raziskovanjem, ki bo uporabnikom zagotovilo varno uporabo produktov, hkrati pa bo na produktih jasno razvidno poreklo in vse uporabljene sestavine.

Človekove pravice

- Pravice otrok
Otroke je potrebno zaščititi pred zlorabo, predvsem pred okoriščanjem z otroško delovno silo. Vsako državo, osumljeno kršenja pravic, bo obiskal poseben odbor Združenih narodov, ki bo raziskal in ocenil, ali država res krši pravice otrok. V primeru kršitve ji bo izrečen ultimat in kršitve bo morala odpraviti. Če država ne sprejme ultimata, bo kaznovana, kazen pa se določi za vsako državo posebej.

Begunci

Države je potrebno vzpodbujati, da bodo nudile več finančne pomoči za begunce, s sredstvi javnega obveščanja je javnost potrebno opozarjati na pereč problem beguncev.

Razvoj

- Vlaganje tujega kapitala
Vzpodbujati je potrebno pretok bogastva in tehnologije, ki bi zagotavljala razvoj in korist razvitih držav in držav v razvoju. Vsi investitorji bi morali upoštevati navodila glede onesnaževanja, vsako podjetje, ki vlaga v razvijajoče se države, mora v teh državah sofinancirati izobraževalne programe, pri zaposlovanju je treba upoštevati človekove in še posebej otroške pravice.
- Obubožanost in lakota
Ustanoviti je potrebno komisijo, ki bo odkrivala problematična in nerazvita območja, jim dodeljevala pomoč v hrani denarju, jim pomagala zgraditi infrastrukturo in jim ponudila potrebno tehnologijo.

Varnost in mir

- Trgovina z orožjem
Kontrolirati je potrebno količino prodanega orožja in določiti najvišjo dovoljeno vrednost

izvoza orožja. Države, ki bi določila prekoračile ali je bil njihov izvoz že pred uveljavitvijo večji, bi dobile 2 leti časa, da izvoz postopno zmanjšujejo. Države, ki bi načrtno kršile ta dogovor, bi bile kaznovane. Kazen in sankcije se določijo za vsako državo posebej.

- **Kemično in biološko orožje**

Potrebno je ustaviti proizvodnjo kemičnega in biološkega orožja in v določenem časovnem obdobju uničiti vso kemično in biološko orožje. Vsaka država, članica ZN, mora vsaki dve leti znižati količino orožja za 10%, pri tem bodo ZN pomagali s finančno pomočjo. Države, ki bodo kršile dogovor, bodo kaznovane in njihovi usodi bo odločal varnostni svet.

Zdravstvo

- **HIV/AIDS**

Zaustaviti je potrebno epidemijo ADIS-a. Vsaka razvita država bo za to prispevala 0,5% svojega bruto družbenega proizvoda. Države v razvoju bi prispevale kolikor pač lahko. Denar se bi razdelil med tiste države, ki imajo največje probleme. Potekalo bo tudi usposabljanje zdravnikov in učiteljev teh držav, da bodo lahko pomagali in osveščali ljudi.

- **Sredstva, namenjena za zdravstvo**

Razvite države naj prispevajo sredstva, s katerimi bo izboljšano zdravstveno stanje v manj razvitih

državah. To bo storjeno z izobraževanjem zdravniškega osebja in pošiljanjem osebja v države, potrebne pomoči, ter znižanjem cen za zdravila.

Varstvo okolja

- **Prenaseljenost**

Podpirati je potrebno programe, ki prebivalstvo osveščajo o načrtovanju družine.

- **Skrb za vodne vire**

Razširiti in uzakoniti je potrebno uporabo zahtevnejše tehnologije, ki bi omogočila biološko neoporečno vodo za vse prebivalstvo.

Mednarodno pravo

- **Vojni zločini, genocid in zločini proti človeštvu**
Potrebno je ustanoviti Mednarodno sodišče za zločine, ki mora biti neodvisno in bi sodilo osebam, ki so ravnale proti človeštvu, povzročile genocid ali zagrešile vojaške zločine.

- **Terorizem**

Ustanoviti je potrebno Mednarodni protiteroristični komite, katerega naloga bi bil boj proti terorizmu. Imel bi svojo lastno vojaško silo. Države, ki bi podpirale teroriste, bi doletele sankcije ali bi v njih celo posredovala vojska.

Politični odbori

- **Arabsko-izraelski problem**

Rešitev problema na Srednjem vzhodu je v umirjanju napetosti in zagotovitvi, da Jeruzalem postane neodvisno mesto pod kontrolo ZN.

- **Otroci v vojski**

Države je potrebno vzbuditi, da bi upoštevale pravice otrok in s tem preprečile vstop otrok v vojsko. Vse države morajo ratificirati 77 UNCRC protokolov iz Ženeve. Dovoli se 2-letna doba za ratificiranje.

Marko Ferme, 3. a

Zadnji dnevi konference

Sredino popoldne je bilo namenjeno spoznavanju ameriškega načina življenja in simbolom njihove gospodarske moči. Tako smo si najprej ogledali tekmo bejzbola, ki je pomemben del športnega življenja. Pomerili so se New York Yankees in Cleveland Indians. Med nami je bilo dosti Američanov, ki so prihajali iz različnih zveznih držav, zato je bilo navijanje, kljub temu da se je tekma odvijala na stadionu Yankeejev, za obe skupini enakovredno.

Navdušila sta nas zlasti velikost stadiona in vzdušje, ki je bilo prisotno med publiko.

Proti večeru smo se odpravili na ogled WTC-ja (World Trade Center). WTC sestavlja sedem poslovnih zgradb in številna nakupovalna središča. Najbolj znana sta tako imenovana 110-nadstropna dvojčka, ki sta se do nedavnega terorističnega napada s 411 metri višine uvrščala na drugo mesto najvišje zgradbe na svetu. Dvigalo, ki potrebuje le 58 sekund, da doseže 107. nadstropje, nas je prepeljalo na vrh, od koder se je razprostiral razgled na milijonsko mesto, ki mu ni bilo videti konca.

Za zaključek dneva so nam organizatorji pripravili večerjo s plesom na ladji. Eden izmed osmih avtobusov je zgrešil odsek, kar je zaradi zapletenega cestnega sistema pomenilo dve uri dodatne vožnje. Ko smo končno bili vsi na krovu, je ladje izplula in ena za drugo so se prikazale podobe nočnega New Yorka. Najbolj nas je očaral Kip svobode.

Četrtek, zadnji dan, je bil bolj ali manj prepuščen nam samim. Zjutraj nas je čakal še zadnji sestanek po skupinah, kjer so nam razdelili certifikate, nato pa je sledilo slovo z nekaj solzami in obljubami, da bomo ostali v stiku. Ker smo na letališče prispeli že okoli enajste ure, naš let pa je bil šele ob dvanajstih ponoči, smo se odločili, da se s podzemno železnico odpeljemo na Times Square. Najprej so nas dolge avenije in ulice nekoliko zmedle, vendar smo se hitro znašli, pri čemer so nam pomagali mimoidoči. Presenetila me je njihova skrb, saj pri nas prevladuje miselnost, da v

velikih mestih gledajo ljudje ozko pred sebe in se ne zmenijo za okolico, kar pa v našem primeru ni držalo, saj so nam pomoč ponudili, še preden smo zanjo sploh prosili. Čas je s pohajkovanjem po trgovinah hitro minil in morali smo se vrniti. Po uri vožnje s podzemno smo prispeli na letališče in ni nam preostalo nič drugega, kakor da se vkrcamo na letalo in odpeljemo proti domu.

Vanja Janžekovič, 4.b

Znamenitosti Washingtona in New Yorka

V 12 dneh smo si ogledali ogromno zanimivih stvari, ki so za Evropejce nenavadne, saj lahko zgradbe in znamenitosti teh razsežnosti srečaš le v Ameriki.

▪ Washington

Washington je zvezna prestolnica in politično najpomembnejše mesto v ZDA. V njem so vse pomembnejše politične stavbe.

Med najzanimivejše spadajo zagotovo:

- Bela hiša (White House) - najbolj znana predsedniška rezidenca,
- kupolasti Kapitol (U.S. Capitol Building), ki je sedež kongresa in zakonodajne skupščine,
- spomenik, posvečen žrtvam vojne s Korejo (Korean War Veterans Memorial),
- spomenik, posvečen predsedniku Lincolnu (Lincoln Memorial),
- spomenik predsedniku G. Washigtonu.

U.S. Department of State

Ob strogih varnostnih ukrepih smo si ogledali dvorano U.S. Department of State. Poslušali smo predavanje, ki ga je vodil g. Richard Boucher (pomočnik sekretarja za stike z javnostjo). Govoril je o svetovni in ameriški diplomaciji.

Afriška virtualna univerza (African Virtual University)

Afriška virtualna univerza je "univerza brez zidov", ki uporablja moderne komunikacijske tehnologije in daje nekaterim državam Afrike neposreden

dostop do kvalitetnih virov izobraževanja. Njen cilj je zmanjšanje razlik v znanju in izobraževanju med Afriko in ostalim razvitim svetom preko modernih komunikacijskih tehnologij, ki jih večina afriških držav nima.

Interaktivni muzej novic (The Interactive Museum of News - The Newseum)

Muzej novic nudi obiskovalcem informacije o razvoju in zgodovini novic, prav tako nam odgovori na vprašanja, zakaj in kako nastanejo. Preko interaktivnih in modernih predstavitev se lahko sami preizkusite kot novinar (npr. športnih dogodkov, dnevnih novic, itd.). Tako se lahko sami znajdete v koži ljudi, ki se dan za dnem ukvarjajo z nastankom novic in poročanjem.

V sklopu Museums of the Smithsonian Institution, kamor spadajo med drugimi tudi Muzej ameriške zgodovine, Galerija umetnosti, Muzej ameriških Indijancev, je tudi Air and Space Museum, kjer se obiskovalcem razkrije zgodovina zračne in vesoljske plovbe in s tem povezan nastanek letal in zračnih plovil. Na velikih razstavnih površinah smo si lahko ogledali ogromno letal in drugih zračnih plovil, med katerimi je bil zagotovo najzanimivejši komandni modul iz Apolla 11.

▪ New York

“Ko prvič ugledate New York, imate enak občutek, kot da bi izgubili nedolžnost. Čeprav ste o njem že toliko slišali in tudi če ste ga videli že v neštetih filmih, ga nekako ne morete doumeti, dokler ga sami ne izkusite. Ko se navsezadnje znajdete v

njem, pa se vam nikoli ne zdi takšen, kot ste pričakovali.”

(Vir: Žepni vodnik mesta New Yorka)

New York je največje mesto v ZDA, finančna prestolnica in živahno kulturno središče. Leta 1625 so ga ustanovili Holandci, danes pa ima več kot 8 milijonov prebivalcev.

Centralni park v New Yorku (New York Central Park)

Največji park v New Yorku, ki obsega ogromno zelene površine (843 arov), je verjetno edina mirna točka tega mesta, kjer ni avtomobilov in hrupa. Zato je tudi park poln ljudi, ki si med napornim delom privoščijo počitek in mir, ki ga v mestu ne najdejo.

Seveda to ni vse, kar smo videli. Naj še omenim: večerjo v Francoski ambasadi, ogled Muzeja ameriške zgodovine (American History Museum), obisk Finske ambasade, obisk mesta Philadelphia, itd.

Gašper Vidovič, 3.c

PROSTOVOLJNO SOCIALNO DELO

V preteklem šolskem letu je v okviru prostovoljnega dela na ptujski gimnaziji potekalo več dejavnosti. Na začetku šolskega leta so se oblikovale interesne skupine za delo v Domu upokojencev, na osnovnih šolah in v društvu Sonček.

V Domu upokojencev so naši dijaki nadaljevali s sodelovanjem ali pa so spoznali nove varovance. Obiski naših dijakov v Domu upokojencev so namenjeni medgeneracijskemu druženju, ki je povezano s konkretnimi opravili: pospravljanjem, branjem, nakupovanjem, sprehodi, zabavo, razgovori. Najprijetnejše je druženje na novoletni zabavi in spomladanskem pikniku.

Naši dijaki so bili pristrčno sprejeti tudi na osnovnih šolah, kjer je potekala prijateljska pomoč za učence z učnimi težavami. Druženje ni bilo le šolsko in je pomenilo izmenjavo izkušenj med mlajšimi in starejšimi dijaki. Srečanja so naše dijake obogatila s spoznanjem, da je pomembno veliko vedeti, če želiš svoje znanje širiti.

V društvu za cerebralno paralizo so dijakinje prostovoljke sodelovale pri pripravi novoletne zabave, na kateri so organizirale družabne igrice, nastope, glasbo in ples. Varovanci v društvu so se jim za druženje zahvalili z nepozabnimi zgodbicami.

Prostovoljno delo je dejavnost, v kateri je prostovoljec pripravljen podariti čas, energijo in znanje vsem tistim, ki so potrebni pomoči, vendar za to ne pričakuje materialne nagrade.

Veseli nas, da se lahko pohvalimo, da so naše prostovoljke sodelovale na mednarodnih taborih in konferencah v Seulu, na Nizozemskih Antilih in na Poljskem, ki so bili namenjeni izobraževanju mladih prostovoljcev.

Melani Centrih, prof.

MOJE POTOVANJE V SEUL

14. julija sem odpotovala na mednarodni festival mladih v Korejo, ki ga je organiziral UNESCO. Naša šola je vključena v program UNESCO in jaz sem kot predstavnica šole, kar je bila zame še posebna čast, odpotovala v daljno deželo. Z menoj so potovali še predstavniki štirih drugih šol iz Slovenije. Skupno se je tega srečanja udeležilo 157 mladih iz 24 držav.

V Seul smo prispeli šele 15. julija, saj smo na letalu preživeli skoraj 12 ur in tudi časovna razlika med Korejo in Slovenijo je celih 7 ur. Na začetku mi je to povzročalo nekaj preglavic, še posebej, ko sem klicala v Slovenijo. Ko smo prispeli v Unesco center, ki je od Seula oddaljen 50 km, so nas zelo prijazno sprejeli. Razporedili so nas v sobe in nam ostali del dneva prepustili urejanju formalnosti glede bivanja. Večer pa smo posvetili medsebojnemu spoznavanju. V tem centru smo ostali dva dni. Razdelili so nas v deset skupin in vsaka izmed skupin je imela svoje naloge. Naša

skupina je skrbela za okolje. V njej smo bili predstavniki različnih narodnosti in kultur. Naselili so nas blizu mesta CHANGJONG in moja najbližja slovenska prijateljica je bila od mene oddaljena tri ure vožnje. Direktor ni pustil, da bi predstavnika iz iste države bila skupaj v taboru, saj je menil, da moramo biti neodvisni. Namenil nam je denar, ki smo ga imeli za hrano in nujne potrebe. V naši skupini smo bili predstavniki iz Kuvajta, Katarja, Egipta, Filipinov, Tajske, Združenih arabskih emirатов, Japonske, Rusije, Kenije ter sedem Korejcev. Vsak izmed nas je opravljal svojo funkcijo; nekatere smo določili za time kiperje, imeli smo tudi novinarje, fotografe... Moja naloga je bila, da organiziram večerno zabavo in poskrbim za vzdušje.

Naš tabor je potekal na podežlju in v bližini je bilo močvirje. Bivali smo v nekdanji šoli. Bivanje in spanje tam mi je na začetku delalo kar nekaj preglavic. Nismo imeli postelj, vsak je dobil dve pregrinjali in vzglavnik ter si poiskal svoj prostor v sobi. Veliko je bilo komarjev, katerim je moja

evropejska kri bila še posebej všeč. Prostor za umivanje je bil bolj podoben pasji uti in v njem je tuš zamenjalo vedro vode ter dve posodici, s katerimi si se polival. Vse Korejke so se tuširale skupaj. Ker nas je zanimalo, zakaj to počno, smo jih vprašali in povedale so nam, da se tako zabavajo. V mestu imajo javne kopalnice, srednji sloj prebivalstva sploh nima kopalnice v svojem stanovanju. Ker je naša skupina skrbela za okolje, se nismo smeli umivati z mili, ki so vsebovala razna škodljiva sredstva, ampak samo z navadnimi, brez šamponov in deodorantov. Naše naloge so bile različne: pobarvali smo okna na jedilnici, naredili pregrade ob močvirju, da ljudje okolja ne bi onesnaževali, in skrbeli za čistočo okoli našega bivališča. En dan pa je bil namenjen ogledu močvirja in riževih polj. Peljali so nas na pohod ter poučili o raznih rastlinah. Pot je peljala tudi čez vodo. Hladnokrvno so nam dejali, da naj sezujemo čevlje. Kar zmrazilo me je ob pogledu na vodo v močvirju in blato, ki se je ugrezalo pod stopali. Ker nisem hotela ostati sama, sem sezula čevlje ter se

odpravila v vodo. Ta je postajala vedno globlja in segala mi je že do pasu. Do kože premočeni, naveličani vsega, smo se vrnili. Čakalo nas je kosilo. Kuhali smo si sami. Razdeljeni smo bili v kuharske skupine. Z menoj so bili še Korejec, Korejka in Filipinka. Ker smo jedilnik sestavljali sami, sem predlagala, da skuhamo špagete. Korejec je rekel, da nas čaka zelo težko delo in da zato moramo jesti tudi riž. Samo ob misli na riž, ki sem ga imela že prek glave, mi je postalo kar slabo. Kako se ga nikoli ne naveličajo? Tako smo zraven velike skledе špagetov morali skuhati še skledo riža. Povprašala pa sem tudi, ali res jedo tudi pse. Za pse imajo svoje farme in ti psi niso podobni našim domačim ljubljencem, so posebni vrste. Korejci imajo res čuden okus za hrano. Ostali del dneva smo posvetili raznim dejavnostim. Večeri pa so bili namenjeni medsebojnemu spoznavanju. Sama sem našo deželo predstavila skozi pesmi in razne slike. Zelo so bili navdušeni, še posebej pa nad potico, ki sem jo prinesla od doma. Med drugim smo se učili tudi korejsko ter japonsko pesem. Med desetdnevnim bivanjem v taboru smo se zelo navezali in vzpostavili velike prijateljske stike. Posebej pa se mi je zdela zanimiva trgovina na podežlju, ki je bila podobna naši kuhinji z malo bolj založenim hladilnikom. Ljudje so zelo prijazni in veseli tujcev.

Ko smo vse zadane naloge opravili, smo se vrnili v Unescov center ter tam drugim skupinam

predstavili delo v našem taboru. Naš predzadnji dan je minil v znamenju zaključnih slovesnosti. Iz kamenčkov, ki smo jih prinesli iz taborov, smo oblikovali simbol 36. festivala. Kamenčke smo položili v izrezljane luknjice v več velikih lesenih debel in si s tem obljubili, da bomo ostali v večnih stikih in da se ne bomo nikoli pozabili. Zvečer nas je čakala zaključna zabava. Najprej smo si ob spremljavi glasbe ogledali posnetke, ki so nastali med našim bivanjem in so pokazali vso naše delo, ki smo ga opravljali v tem času. V sosednji sobi nas je čakala večerja. Obložene mize z zelo različno hrano, imeli smo celo rižovo torto, a mi njen okus ni ugajal. Za zaključek pa je nastopila še mlada korejska skupina, nad katero smo bili vsi navdušeni. Po končani prireditvi je naša skupina ostala skupaj. Poiskali smo si prostor ter tam obujali spomine. Večkrat smo zapeli in zaplesali še pesmi, ki smo se jih naučili. Postajali smo tihi, saj smo vedeli, da se bliža slovo. Zelo smo se navezali in bili kot ena velika družina. Izmenjali smo si naslove ter si obljubili, da se ne bomo nikoli pozabili. Ker je bila zadnja skupna noč, nismo zatisnili očesa, raje smo se pogovarjali. Arabci so nam skuhati tudi kavo. Prišel je čas za odhod. Slovenci smo odpotovali prvi, zato nam je direktor razdelil certifikate za udeležbo na festivalu že malo prej. Vsem so nam po licih polzele solze, saj nekaterih verjetno ne bom nikoli več videla. Dogovorili smo se sicer, da bomo obdržali stike in vsako leto priredili tabor v

eni izmed držav udeleženk.

Zame je srečanje bilo veliko doživetje in zanimiva življenjska izkušnja. Spoznala sem kulturo in način življenja drugih narodov, sklenila nova prijateljstva. Še zdaj ostajamo v stikih ter se pogovarjamo s pomočjo elektronske pošte. Domov sem prišla polna lepih vtisov, spominov in doživetij, ki jih z veseljem pripovedujem drugim. Vesela sem, da mi je šola omogočila udeležbo na tem taboru in mi s tem pomagala do novega znanja.

Urška Horvat, 4.š

MEDNARODNI DELOVNI TABOR NA CURACAU

Letos sem 14 dni počitnic preživela malo drugače. Udeležila sem se namreč mednarodnega delovnega tabora na Curacau. Profesor Centrihova je vedela, da delam kot prostovoljka in zato me je tudi vprašala, če bi se tabora rada udeležila. Seveda sem privolila, vendar takrat še nisem vedela, kaj me pravzaprav čaka. Organizaciji, ki je organizirala ta tabor na Nizozemskih Antilih v Karibskem otočju, sem napisala prispevek, zakaj se želim udeležiti tabora in prosila, če smem priti. Prošnjo so mi odobrili in tako sem 21.7. odpotovala na približno 13-urno potovanje. Najprej iz Ptuja na Dunaj, nato z letalom v Amsterdam, kjer me je čakalo 6-urno čakanje na letalo za polet na Curacao. Po lokalnem času sem tja prispela ob štirih zjutraj in takoj ko sem stopila iz klimatiziranega letala, je vame buhnila neznosna vročina. Poiskala sem dekleti, ki sta me prišli čakati in odpeljali sta me v tabor. Ko sem prispela v dekliško spalnico, se je vame uprlo vsaj pet baterijskih svetilk in že so me punce na ves glas pozdravile. Naslednje jutro sem spoznala še vse druge udeležence, razen Surinamčana, ki se nam je pridružil šele čez štiri dni. Prve dni me je zelo mučila časovna razlika šestih ur, a na srečo nam v nedeljo še ni bilo treba delati. V nedeljo dopoldan sem spoznavala druge udeležence, predstavljali smo države, iz katerih smo prišli, in na prelepi peščeni plaži igrali odbojko. Tabora se je udeležilo kar nekaj mladih različnih narodnosti. Večina

mladih je bila iz Curacava, nekaj iz Arube, predstavnica Bonaira, Surinamčan, Tajka, Nizozemec ter jaz.

V ponedeljek pa se je začelo pravo delo, zaradi katerega smo se pravzaprav zbrali. Avtobus nas je odpeljal v sirotišnico, kjer smo ves ponedeljek in torek barvali, brusili in se zraven še izvrstno zabavali. Presenetili so me z novim sadjem, ki ga še nisem poznala- s kenepo. V sredo pa nas je že čakalo

poldnevno delo v zeliščnem vrtu Dianah Veeris. Nekateri so spet barvali, drugi poskrbeli za rastline in še kakšno delo se je našlo. Tukaj sem lahko poizkusila prav posebno zelenjavno juho, v katero dajejo tudi njihovo vrsto banan. Popoldan pa smo imeli umetniško delavnico v mestni knjižnici. Cel četrtek smo posvetili delu v živalskem vrtu, kjer smo pomagali urejati malo trgovinico, sadili smo rastline, pobirali sadeže z dreves in nekateri smo

celo smeli pobožati panterko. V petek dopoldan smo pod vodstvom organizacije, ki skrbi za plaže in koralne grebene, počistili javno plažo, popoldan pa smo si ogledali akvarij z morskimi živalmi. Zvečer pa smo se še poizkusili v plesanju dveh tradicionalnih plesov – salse in merengeja. V soboto smo imeli prost dan. Dopoldan smo poležavali, nekateri so se šli potapljat, popoldan smo odšli v mesto, zvečer pa ven. V nedeljo pa smo si privoščili zelo zanimiv kulturni dan. Obiskali smo muzej suženjstva, kajti Curacao je bil nekoč središče trgovanja s sužnji in zato je še zdaj večina prebivalstva črnskega. Popoldan pa smo obiskali spomenik, posvečen sužnjem, kjer nas je ujela ploha, kot je še nisem doživela. Najbolj zanimivo na Curacau pa je, da na eni strani otoka lije kot iz škafo, na drugi pa sije sonce. V času enega tedna smo tudi dvakrat menjali taborni prostor in v ponedeljek smo se preselili še enkrat. Odpravili smo se namreč še na naše zadnje delovno mesto, v naravni park Hofi Pastor, kjer smo do srede redčili rastline in počeli še seveda številne druge zanimive

aktivnosti. Curacao je sicer zelo sušen in reven otok, vendar je ta naravni park v kotlini, kamor se, ko dežuje, steka vsa voda iz okoliških gričev. Vodo obožuje mlečno drevo, ki se je prav grdo razraslo po drugih drevesih in jih dušilo. Tako smo dva dni sekali in rezali ta drevesa in reševali druga. Na kratkem pohodu smo si privoščili kulinarično posebnost, ponudili so nam pravkar nabrane surove školjke. Spet drugi dan pa smo bili popoldan na plaži, kjer smo gradili rafte. V sredo dopoldan smo še dokončali reševanje dreves, nato smo podrli skupni šotor in se odpeljali v naš zadnji taborni prostor, ki je bil tudi najbolj razkošen. Spali smo na pravih posteljah po dva in dva v sobah in štirje smo si delili en tuš. V preteklih dneh smo spali na železnih posteljah in v naravnem parku sta bila na voljo dva tuša za 14 oseb. V sredo popoldan smo si še ogledali turistične znamenitosti. V četrtek smo že vsi slutili, da se bliža dan odhoda in bili smo malo žalostni, kajti ponavadi smo bili polni energije. Dopoldan smo izpolnili vprašalnike, popoldan smo imeli prosto za nakupovanje

spominkov. Zvečer pa smo imeli zaključno slovesnost, na katero so bili povabljeni vsi pomembni lokalni predstavniki in starši domačinov. Sledil je najbolj žalosten dan vseh dni – odhod. V zadnjih štirinajstih dneh smo se navezali drug na drugega in postali – lahko rečem – najboljši prijatelji. Doživeli smo veliko nepozabnih stvari, ki jih skozi ta prispevek niste mogli začutiti. Mogoče se vam ta tabor ne bo zdel nič posebnega, a če bi ga doživeli, bi se vam zdel še kako poseben.

Živa Ketiš, 4.b

POLETNI TABOR V MAZURIJI

Rainbow bridge camp

Torek, 14. avgust 2001

Dragi dnevnik! A si sploh lahko predstavljaš, da jutri odpotujem, da celih 12 dni ne bom videla doma, od njega bom oddaljena približno 1500 km?! Saj vem, da me čaka prijetna, zanimiva izkušnja, upam le, da bo na letalu vse v redu. Kaj če strmoglavi? Sploh ne razumem, kako se bom znašla v Münchnu, ne vem, kako bom našla pravo letalo? Kaj če me kdo oropa? Nisem milijonarka, tako da ...ni sile! No, saj bo že kako. Vse v življenju je enkrat prvič, pravijo. Upam, da moj polet z letalom ne bo tudi zadnji! Kakšen bo pravzaprav Laren? Kako se bova našla na Brniku? Edino, kar vem, je, da je visok, suh blondinec in da bo tam s svojo mamo. Kaj pa ostali podatki? ... mi manjkajo ... Upam, da nisem česa pozabila ... ščetko imam, spalko tudi, fotoaparati sem vzela, tebe Buffy bom pa jutri dala v nahrbtnik... Veš, da te ne bom pozabila, prijatelj!

Sreda, 15. avgust 2001

Brrrrr, brrrrrr, brrrrrrr!!!

"Jajaja! Saj že vstajam, trapasta budilka! Zakaj vedno zazvoniš ob nepravem času, ko imam ravno najlepše sanje?"

Hitro potegnem nase nekaj čistih, lepo zlikanih cunj in stečem v kopalnico. Mama zna biti včasih tako zlata, kaj zlata, diamantna, ampak ravno danes

mi "teži" že ob sedmih zjutraj: "Mateja, a si oblekla tisto majčko, ki sem jo včeraj zlikala? Pa ne pozabi na potni list pa da se ne boš zdaj preveč napacala s tem make-upom, ne pozabi, da je naravna lepota najlepša!"

"Ja, mami, vse imam pod kontrolo!"

No, potem pridvi še sestra, oče odnese 2 velika nahrbtnika, enega manjšega in spalko v avto. Mama je bila pripravljena že ob šestih, zato vsi obupno čakajo samo še name. Pridrvm po 20 stopnicah, kar jih imamo, obujem črne, visoke "martinske" in sem že nared za odhod.

Brniško letališče nas je pričakalo obsijano s soncem in toplino! Pri veliki reklamni tabli Potujte z nami – Adria Airways je oče zavil levo. Tu smo! Utrip srca se mi je tako povečal, da sem skoraj mislila, da me bo infarkt! Larena še ni! Kaj zdaj? Mama je spet najpametnejša in nam predlaga, da popijemo kozarec sveže iztisnjenega pomarančnega soka. No, saj to ni tako slaba ideja, pomislim in privolim. Čakali smo in srkali sok debele pol ure, ko smo začeli že nestrpno buljiti vsak na svojo uro. Bili smo neučakani.

"Je le prišel", se oglasi sestra, ko prva zagleda blondinca s spalko in polnim nahrbtnikom. Vsem je odleglo, da je sploh prišel! Takoj sva postala prijatelja. Začetna trema je takoj popustila in vsa vesela sva odkorakala proti letalu. Končno! Strah je bil res nepotreben, malo so me prijemali krči. Ko je letalo vzletelo, mi je pritisk v glavi obupno

narasel, tako da sem mislila, da mi jo bo razneslo. Leteli smo nad oblaki in počutila sem se kakor ptica! V Münchnu sva si na letališču privoščila še velik sladoled, nato pa že čakala na letalo za Varšavo. Spet tistih nekaj začetnih krčev ... pritisk ... vse je pod kontrolo! Slabo uro in pol poleta in že je pilot oznanil, da se bližamo Varšavi. Tam naju je sprejela Katja, slovenska ambasadorica, ki tam živi in dela že tri leta. Res prijazna ženska, saj naju je močno razvajala, jedla sva v najboljših restavracijah, po ogledu Varšave pa sva prenočila še v luksuznem hotelu s televizorjem, radijem, klimo... in vsem kar spada k popolnemu udobju dveh najstnikov.

Četrtek, 16. avgust 2001

Prvi vtisi ... neverjetni! Zgodaj zjutraj se je avtobus, poln najstnikov, starih od 15 pa tja do 18, kmalu začel premikati proti Mazuriji, pokrajini, v kateri smo 10 dni taborili v šotorih, v bližini neverjetno čistih in plitkih jezer, v osrčju čistih gozdov. Že na avtobusu smo začeli navezovati prve stike, prihajali

smo iz Amerike, Nigerije, Cipra, Bosne in Hercegovine, Švedske, Nemčije, Srbije, Maroka, Španije, Ukrajine, Izraela, Kirdžistana, Moldavije, Poljske, Jordanije, Portugalske, Rusije in Slovenije. Bili smo različnih ras, vere, kulture, vendar smo kaj hitro ugotovili, da kljub vsem razliknostih, ki nas povezujejo ali ločujemo, lahko postanemo prijatelji. Že prvi dan sem se naučila, kako nesmiselno je presojati človeka po tem, od kod je in kakšne vere je, saj so bili na taboru tudi zagrizeni muslimani, a sem vseeno lahko navezala odlične stike z njimi. No, kmalu smo se pripeljali na cilj. Vsi smo kar osupnili. Saj to ne more biti res! Najprej spoznaš gručo ljudi, ki v trenutku postanejo tvoji prijatelji, nato pa zagledaš kamp, ki bo tvoj novi dom naslednjih nekaj dni. Pa to je neverjetno! V šotorih so bile postelje in nočne omarice. Hrane je bilo na pretek, saj so bile postavljene 4 klopi, dolge približno 4 metre, na njih različna hrana, od vegetarijanske do dietne hrane, od juh, zrezkov, krompirja, sadja pa vse tja do slaščic. Noro! Le kdo bi se lahko uprl takšnemu razkošju, vsi smo kaj hitro planili na pladnje, obložene s hrano. Čez kakšno uro so se za nami z avtobusom pripeljali še najstniki iz Sarajeva in Požege, ki smo jih vsi že nestrpno čakali. Ves čas so nas spremljale kamere, ves čas je bila z nami poljska televizija, ogromno novinarjev, saj je ta tabor, imenovan Rainbow bridge camp, na Poljskem bil zelo znan. Natalia, prijateljica iz Poljske, mi je povedala, da so imeli

Poljaki strogo omejitve, kateri se bodo lahko udeležili tega kampa. Najprej so dobili razpis, nato je vsak napisal spis na temo Toleranca med ljudmi in šele, če je le-ta zadoščal kriterijem, so ga povabili na še dodatno tekmovanje. Tam so izmed 200 najstnikov izbrali 5 tistih, ki so zagotovo odpotovali, in 5 tistih, ki so bili izbrani za rezervo. Natalia je bila na seznamu rezerv in ker je neki fant, ki je bil na seznamu udeležencev, zbolel, je Natalia dva meseca po tekmovanju zvedela, da odpotuje v Mazurijo. Zvečer so nam priredili še spoznavni večer in obilno ter okusno večerjo.

Petek, 17. avgust 2001

Že ob osmih zjutraj jutranja telovadba, ki pa na srečo ni bila obvezna. Nato zajtrk, ščetkanje zob in že prvi dan delavnic. Verjetno je vsak, tako tudi jaz, na začetku pomislil, da bo dolgočasno, vendar so bili moji predsodki popolnoma odveč. Adam, krasen mož, eden izmed najboljših poljskih psihologov, je bil moderator delavnic, ki so mi po kakšni uri popolnoma prirasle k srcu. Pogovarjali smo se o toleranci, zaupanju med ljudmi, kako postati "boljši" človek, spoznavali smo drug drugega in delavnice so mi v veliki meri odprle drugačen

pogled na svet, ki ga zdaj vidim s svetlejšega in toplejšega zornega kota. Nato so sledile nekakšne prijateljske olimpijske igre, v katerih smo se poskušali v jadranju, plezanju, plovbi s sodi in podobnih stvareh. Pri kosilu se je tekmovalni duh, ki nas je spremljal pri igrah, skoraj popolnoma polegel, v času počitka in pohajkovanja iz enega v drug šotor pa ga sploh ni bilo več zaznati. Popoldan smo se udeležili še različnih delavnic, ki smo jih izbrali po svojem okusu. Nekateri so se poizkusili v igranju na bobne, drugi so igrali v drami, eni so peli, spet drugi veselo veslali na jezerih, nekateri so se učili korakov sambe, drugi so debatirali v razpravljalnem krožku. Dan se je bližal koncu, a za poslastico smo se zvečer poskusili v poljskih narodnih plesih. Poskočno! Lahko noč!

Sobota, 18.avgust 2001

Nov dan, nov začetek. Psihološke delavnice, olimpijske igre, kopanje v jezerih, pri čemer nas je v meter in pol globoki vodi skrbno opazoval reševalec iz vode. Spoznali smo se tudi z ženo poljskega predsednika, Jolando Kwasniewski. Ženska in pol, prva in pa tudi zadnja ocena. "Od tega trenutka bo ves čas z nami", so vzklikali presrečni glasovi udeležencev iz Srbije. Bili so tako srečni. Sorry, ampak nimam več časa za pisanje, saj je prostega časa res malo. Slišiva se spet čez nekaj dni.

Sreda, 22.avgust 2001

Shimon Perez, veliki izraelski mož, borec za svobodo in mir v svetu, je bil prav tako naš gost v taboru. Sprejeli smo ga z navdušenjem, še posebej sta ga bili zelo veseli puncici iz Izraela. Doživeli smo tudi pravo konferenco, katere se je udeležilo veliko novinarjev in tudi sami smo lahko uglednemu gostu postavljali vprašanja, na katera pa je odgovarjal zelo diplomatsko, v stilu "politika se mladih ne tiče".

Četrtek, 23.avgust 2001

Obiskal nas je tudi brazilski pisatelj, avtor knjige Alkimist, Paolo Coelho. V dar smo dobili tudi njegove knjige v angleški verziji.

Sobota, 25.avgust 2001

Ravno včeraj smo obiskali tudi Gdansk, živahno pristaniško mesto na severu Poljske. Sprehodili smo se po centru mesta, ki je zelo znano tudi po prodaji dragih kamnov. Prvič v življenju pa sem z ladjo preplula tudi nekaj kilometrov po Baltiškem morju in med potjo opazovala spomenik, ki je bil postavljen na mestu, kjer se je začela 2.svetovna vojna. Ker nas je vse bolj prehiteval čas, smo pohiteli še z ogledom Malborkškega dvorca in se ustavili še v "shopping centru", kjer smo pridno zapravljali

zlotte, poljsko denarno valuto. Pozno popoldne je v kamp s kopico varnostnikov prikorakal tudi predsednik Poljske, Aleksander Kwasniewski, ki nas je navdušil s spodbudnimi besedami, veliko čokolade in drugimi presenečenji. Prijazen možakar! Zvečer smo se odpravili še na koncert največje poljske pevke Kaje, ki je navdušila s svojim kristalno čistim glasom.

Nedelja, 26.avgust 2001

Čas odhoda je vsekakor prehitro prišel. Še zadnjih nekaj objemov, še zadnjih nekaj vzpodbudnih besed, gora solz in poslovilni trenutki. Vse se je odvijalo tako zelo hitro! Kmalu smo po naporni noči, še pod vtisom plesa in glasbe, pospravili svoje stvari in se odpeljali proti Varšavi. Bili smo žalostni, da se poslavljam, a prepričani da se ponovno srečamo. Polet iz Varšave v München in iz Münchna v Ljubljano je potekal brez večjih zapletov in že ob deseti uri zvečer nam je Ljubljana razkazovala svojo lepoto, obsijana z nešteto lučkami. Vendar se z Larenom nisva veselila prihoda domov. Hotela sva nazaj v Mazurijo, med prijatelje. Takoj, ko sem stopila iz letala, sem si rekla: "Mateja, spet si doma. Naučila si se veliko novega in čas je, da vse dogodke in prijatelje ohraniš globoko v srcu v lepem spominu."

Mateja Arnuš, 2.e

EVROPSKA UNIJA NA ZAČETKU NOVEGA TISOČLETJA

Med 2. in 7. aprilom je v mestecu Bad Marienbergu – 60 km južno od Kölna – potekal seminar za mlade pod naslovom EU NA ZAČETKU NOVEGA TISOČLETJA. Seminarja smo se udeležili mladi iz Češke, Nemčije, Poljske ter Slovenije. Organizacija je potekala v okviru Evropske hiše Bad Marienberg.

Vodja slovenske skupine je bil profesor nemškega jezika Heinz-Wilhelm Schauman s Škofijske gimnazije v Mariboru. Na seminarju smo diskutirali predvsem o našem videnju EU in o prihodnosti, ki jo imamo v njenem okviru. Poudarjeno je bilo, da je razširitev pomembna tako za Slovenijo kot tudi druge sodelujoče. Teme, ki smo jih obravnavali, so bile: parlament EU, pooblastila in naloge Sveta EU, prihod evra.

Obiskali smo tudi sedež komisije EU v Bonnu. Tam so nam pripravili predavanje o tem organu. Vodila ga je nekdanja članica komisije, ki je opozorila na premajhno zastopanost žensk v parlamentu EU (30%). Mi smo ji postavili vprašanje glede zakonov, ki se tičejo mesno-živilske kontrole. Znano je, da so naši zakoni strožji, zato nas je zanimalo, če bomo morali za vstop v EU te zakone spremeniti ali jih prilagoditi evropskim. Za našo uspešno zakonodajo na tem področju nam je čestitala in nam zagotovila, da bomo zakone obdržali. To je eden izmed dokazov, da se nam ni treba na vseh področjih učiti od drugih, ampak

se lahko tudi drugi od nas.

Z Urošem sva dobila vtis, da naša država hoče od državljanov izsiliti podporo za vključitev v EU, premalo pa naredi na področju osveščanja mladih, kako v taki skupnosti preživeti. Evropa s sabo ne prinaša le pozitivnih stvari, kot so lahek pretok študentov in delovne sile, ampak tudi, če za nekaj čas pozabimo na BSE ter slinavko in parkljevko, še vedno močno razširjen rasizem. Anketa, ki smo jo izvedli v Bonnu, je pokazala, da so Nemci za razširitev in jo podpirajo. Pri njih se pojavlja le močno nasprotovanje evru.

EU? Da. Kdaj? Enkrat v prihodnosti.

Ko bomo enkrat v EU, poti nazaj ne bo, zato se nam ne mudi. Slovenija mora v EU, a kot je pokazal seminar, za to še ni pripravljena. Če se že bo prilagodila zakonsko, za vključitev ne bo pripravljena njena populacija, ki bo nosila vse posledice, tako dobre kot slabe.

Jelena Vuković in Uroš Gojkovič, 4.š

EKSKURZIJA V TOSKANO

Polni pričakovanj in željni novih dogodivščin smo se zbrali 20. oktobra ob enih ponoči pred Srednješolskim centrom. Pot nas je vodila mimo Ljubljane, preko mejnega prehoda Fernetiči in nato po Italiji. Večino poti smo prespali in se zbudili v prelepem, sončnem jutru. Večji postanek smo naredili v Mantovi, da smo si ogledali mesto. Potem smo se po italijanskih avtocestah čez Padsko nižino odpeljali proti Pisi, čas na avtobusu pa smo si krajšali z branjem referatov, ki smo jih pripravili dijaki. V Pisi smo si ogledali katedralni kompleks, za katerega je značilno, da sta zraven katedrale ločena baptisterij in krstilnica. Največ pozornosti smo namenili poševnemu stolpu, ki je nagnjen za 11,3° in je bil zgrajen med leti 1174 in 1350 iz belega marmorja. Nekaj časa nam je ostalo za kosilo in za zapravljanje denarja. Zvečer smo prispeli v Montecatini Terme, kjer smo prenočili. Zjutraj smo se po skromnem zajtrku odpravili v Firence, kjer smo preživeli cel dan. Firence so prestolnica Toskane in ležijo ob reki Arno. Ogledali smo si veliko znamenitosti, a naj omenim le najpomembnejše:

- Ponte Vecchio (most, ki so mu nacisti prizanesli, v srednjem veku so imeli tu svoje trgovine mesarji in prodajalci rib, zato je bil neznosen smrad ter umazanija, danes so na mostu draguljarne in zlatarne);

- Piazza della signoria (trg, kjer stoji kopija Michelangelovega Davida);
- Medičejske kapele (tu je pokopana družina Mediči, ki je imela oblast v času razcveta Firenc);
- katedrala Santa Maria del Fiore (znana je po kupoli, ki je eden izmed čudežev srednjeveškega gradbeništva);
- baptisterij Piazza San Giovanni (krstilnica, ki stoji zraven katedrale in slovi po bronastih vratih).

Zvečer smo se utrujeni vrnili v hotel, saj smo ves dan po Firencah hodili peš, a še vedno smo imeli dovolj moči za zabavo. Naslednje jutro nas je čakal

še ogled znane galerije Uffizi. Pred galerijo smo čakali dobri dve uri, vendar je bilo vredno potrpeti, ker smo videli veliko umetnin znanih umetnikov (Giottovo Madono vseh svetnikov, Uccellovo delo z zgodovinsko vsebino – bitka pri San Romanu, Botticellijevi sliki Pomlad in Venerino rojstvo, Leonardovo Oznanenje, Michelangelovo Sveto družino,...). Po ogledu je ostal še čas za kupovanje spominkov, nato pa smo se napotili proti domu. V Ptuj smo prispeli v poznih večernih urah. Mislim, da je izlet izpolnil pričakovanja, saj smo videli veliko lepega. Škoda, da je tako hitro minil.

Nina Urlep, 4.a

GEOGRAFSKI IN ZGODOVINSKI TABOR V JAVORNIŠKEM ROVTU

V času od 12. do 16.3. 2001 smo se s šolo udeležili geografskega in zgodovinskega tabora, ki je potekal v Javorniškem Rovtu blizu Jesenic. Tabora se je udeležilo 36 učencev, za nas so skrbeli trije profesorji: Igor Šeruga, Janja Terbuc in Brane Rokavec. Cilji tabora so bili spoznavanje alpskega in predalpskega sveta, industrializacija Gorenjske in vplivi posegov človeka v naravi. Nastanili smo se v hišici, imenovani Trilobit. Ta hišica stoji dokaj na samem, 940 m nad morsk gladino. Ime je dobila po bitju, ki je živel, ko je tukajšnje ozemlje še prekrivalo morje.

Prvi dan je bil namenjen spoznavanju okolice. V ta namen smo se povzpeli na bližnji hrib, od koder se je dobro videl naš dom. V jezero je tekla gorski potok, ki je vodo dobival iz takrat talečnega se snega v višinah. Seznanili so nas z dejavnostmi, ki smo se jih kasneje v prostem času udeleževali. Na razpolago smo imeli kar precej možnosti. Na steni hiše je bila plezalna stena, nedaleč stran igrišče za košarko in badminton. Posebej bi pohvalil vožnjo s kanujem in možnost kopanja v 2°C hladnem jezeru. Za zadnjo dejavnost žal ni bilo prevelikega zanimanja. Ob jezeru stoji ena izmed najstarejših elektrarn na Slovenskem. Čeprav ne obratuje že skoraj 20 let, prebivalci še zmeraj trdijo, da bi, če bi jo pogнали, še vedno delovala brezhibno.

V naslednjih dneh smo imeli na programu številne ogledke, pokazali so nam, kako se v naravi orientiramo s kompasom, risali smo karte, poslušali

predavanja. En dan je bil rezerviran za ogled Jesenic. Videli smo, kako zgleda propadajoče industrijsko mesto. Obiskali smo železarski muzej, v katerem so bile predstavljene rude, plavži in delo rudarjev. Ostale dni smo preučevali rastje in kamnine. Našli smo celo nekaj školjk in listov dreves, odtisnjenih v kamen. Rastje je človek večinoma spremenil, saj bi na tem področju moral rasti bukov gozd, ki so ga v preteklosti izsekali zaradi industrijskih koristi. Danes prevladuje iglasti gozd.

Šli smo tudi na področje, kjer se nahajajo izredno stari iglavci, stari po več sto let. Tam je tudi ribnik, v katerem smo preučevali vzorce življenja.

Pred hišo stoji steber iz raznih kamnin, ki sodijo v

različna starostna obdobja. Pri tleh so najstarejše kamnine in njihova starost se zmanjšuje proti vrhu. Na tem primeru smo lahko spoznali različne kemične in fizikalne lastnosti posameznih kamnin. Najbolj mi je ostal v spominu nočni pohod po gozdu. S starejšim gospodom, ki nas je vedno spremljal, smo se odpravili na pohod brez kakršnekoli luči. Ustavili smo se na jasi, kjer nas je spravljal v smeh z raznimi šalami in zgodbicami. Poskušali smo tudi plesati indijanske pleske. Zaključni večer je bil združitev zabave s plesom in koristnih nasvetov našega gospoda vodiča.

Primož Tominc in Marko Toplak, 4.d

DEBATNI KLUB GIMNAZIJE PTUJ

V preteklem šolskem letu je spet zaživel Debatni klub. Skupaj z mentorjem, prof. Andrejem Adamom, in bivšim dijakom Gimnazije Ptuj, Dejanom Levaničem, smo se podali na zanimivo pot argumentacije, soočanja s sodobnimi temami in tekmovali na debatnih turnirjih.

Sestavili smo dve ekipi, prvo so sestavljali: Mitja Ogrinc – prvi govorec, Jernej Lacko – drugi govorec in Primož Zorec – tretji govorec. Udeležili so se državnega tekmovanja v Ljubljani, kjer so debatirali na temo Varovanje naravnega okolja je pomembnejše od ekonomskega razvoja.

Drugo ekipo smo sestavljale: Živa Ketiš – prva govorka, Martina Ipša – druga govorka in Simona Muršec v vlogi tretje govorka. Udeležile smo se državnega turnirja v Ljubljani in mednarodnega turnirja v Trbovljah, ki je potekal v angleškem jeziku. Ker smo bile na turnirjih uspešne, so se nam pridružili še debaterji iz četrth letnikov, ki so se skupaj z nami odpravili na spomladansko državno prvenstvo v Celje. Tam smo debatirali na temo Storilci spolnih zločinov bi morali biti strožje kaznovani. Tudi tokrat nismo zamudili mednarodnega turnirja v Črnomlju, kjer smo dosegli zavidljivo tretje mesto od 27 sodelujočih ekip in se nam je le za las izmuznil nastop v finalni debati. Tekmovali smo: Živa kot prva govorka, v vlogi drugega govorca se je odlično izkazal Jernej

Vreg in moja malenkost v vlogi tretje govorka. Ker nas na turnirju ocenjujejo tudi kot posamezne govorce, se lahko pohvalim, da sem bila najboljša govorka turnirja in sem si s tem prislužila mesto v državni debatni reprezentanci, ki se bo januarja 2002 udeležila svetovnega prvenstva v Singapurju. Po turnirju v Ljubljani pa smo se udeležili tudi zasedanja v slovenskem parlamentu, kjer smo debaterji izglasovali dopolnila h kazenskemu zakoniku Slovenije od 180. do 186. člena, ki govorijo o strožjem kaznovanju spolnih zločincev.

Za konec nadvse uspešne debaterske sezone pa sva se z Živo udeležili tudi 7-dnevnega poletnega debatnega tabora na Pokljuki, ki ga je organiziral Zavod za kulturo dialoga (ZIP). Bilo je nadvse zanimivo, saj smo se seznanili z novim formatom debate, katerega so nam predstavili debaterji iz tujine. Američanka Andrea nam je predavala o OZN-u in uvedbi plana v strukturo debate, Nizozemca Alex in Edvard (ki sta evropska študentska prvaka v debati) pa sta nas seznanila s problematiko uzakonitve evtanazije.

Letošnjo debatno sezono smo pričeli prav tako uspešno, saj so se nam pridružili tudi debaterji iz nižjih letnikov. Svoje delo bomo uspešno nadaljevali pod vodstvom naše mentorice, prof. Vide Otič.

Simona Muršec, 4.b

STROKOVNA EKSKURZIJA V MÜNCHEN

Kot vsako leto smo imeli tudi letos dijaki drugih letnikov priložnost, da se udeležimo naravoslovne ekskurzije v München. V zgodnjih jutranjih urah smo se 12. oktobra podali na pot proti bavarski prestolnici. Spremljali so nas prof. Slavica Bratuša, ga. Margit Barnerssoi in prof. Janez Bezjak, ki nam je med posredovanjem uporabnih podatkov za preživetje v Münchnu razdelil tudi delovne liste. Po prihodu na cilj smo kar pet ur preživel v tehniškem muzeju. Ogledali smo si planetarij in izume iz različnih področij ter vestno rešili delovne liste. Kaj se dogaja v zakulisju radijskih programov, so nam izčrpno predstavili na bavarskem radiu. Naslednja postaja je bil olimpijski stadion in stolp, iz katerega smo imeli krasen pogled na nočni München. Čeprav smo bili že močno utrujeni, nas to ni ustavilo in odpravili smo se v mesto na ogled starega mestnega jedra. Popolnoma izčrpani smo zvečer prispeli do našega hotela, vendar pa so bili tisti, ki so se dejansko naspali, prava redkost. Naslednji dan se je začel z zelo zgodnjim ogledom muzeja BMW. Po ogledu smo imeli nekaj časa za nakupovanje in se popoldne odpravili še v botanični vrt. Na programu je bil še ogled letalskega muzeja, ki pa je bil žal zaprt, zato smo se počasi podali proti domu. Na avtobusu je bilo seveda, kot zmeraj, nadvse zanimivo in vsi se že veselimo naslednje strokovne ekskurzije.

MATEMATIKA OD BLIZU IN DALEČ

Avtorska predstavitev projekta z naslovom Matematika od blizu in daleč na mednarodni konferenci v Portorožu MIRK 2001 je delo Simona Starčka, Stanislava Šenvetra in Vesne Zmazek, profesorjev matematike, ki so zastavitev projekta in njegovo izvedbo na gimnaziji kronali z odmevnim prispevkom na omenjeni mednarodni konferenci.

V prvem delu smo podali nekaj osnovnih postavk o matematičnih predstavah in pouku matematike, poudarili eno temeljnih dejavnosti tega vidika poučevanja - funkcije in grafe. Ustavili smo se pri klasičnih učnih metodah in učnih sredstvih. Ugotovili smo, da je naše glavno orodje še vedno tabla in kreda, morda kdaj plakat, skoraj nikoli ali pa zelo redko - računalnik. Odtod ideja o prenosu plakata na računalnik. Ob vprašanju KAKO se je bilo treba temeljito pogovoriti in odločiti za obliko, kajti lahko je opraviti kakšno predstavitev na računalniku, saj je tovrstnih orodij dovolj, toda didaktično in metodično sprejemljivo opraviti takšen prenos je zahtevno delo. Ponudili smo rešitev v obliki spletne strani, na kateri smo utemeljili vse strokovne dele, torej definicije primerov funkcij; to so kar vse funkcije, ki jih naši dijaki morajo zadovoljivo poznati na maturi - linearna funkcija, kvadratna funkcija, polinomi, eksponentna funkcija, logaritemska funkcija ter trigonometrijske funkcije $\sin$, $\cos$, $\tan$ in $\cot$.

Temeljni pojmi, ki smo jih vnesli, definicije in

osnovne lastnosti so lahko zelo primerna vsebina za ponavljanje.

V projektu pa smo tudi poudarili, kako lahko domače strani obogatijo pristop do matematike tako učitelju kot dijaku, ki z veliko večjim veseljem, predvsem pa bolj kreativno, pristopa k sicer zahtevni snovi. Na svoji domači strani lahko učitelj predstavi svoj pristop in poglede na matematiko in učenje matematike.

Učenje na daljavo - brez učitelja, učenje na daljavo z učiteljem - moderatorjem in nove vsebine pouka ter nove učne metode so bili pglavitni zaključki teoretičnega dela prispevka na konferenci. Poskušali smo jih osvetliti tako strokovno korektno kakor tudi poljudno, šolsko domače, in ob tem ugotovili tudi sami koristnost drugačnega, novega pristopa k pouku ter obogatitev matematičnih vsebin z vključevanjem še drugih učnih enot in učnih tem na spletu, kar pa daje vsem udeležencem v izobraževanju dodatne vire in dodatne spodbude za bogatitev in širitev znanja. Ob uspešni predstavitvi se nismo mogli otresti občutka, da bomo še sodelovali in nadaljevali uspešno delo v slovenskem in širšem, mednarodnem prostoru. Vabljeni na domačo stran Gimnazije Ptuj, kjer lahko najdete projekt "na delu".

Stanislav Šenveter, prof.

POVABILO V v KNJIŽNICO

V najboljših knjigah
nam veliki ljudje govorijo
in zaupajo svoje najdragocenejše misli,
svoje duše pa zlijejo v naše.

William Ellery Channing

Knjižnica Gimnazije Ptuj je "častitljiva gospa v novi preobleki". Šteje skoraj toliko let kot Gimnazija. Oblikovana je bila leto po ustanovitvi Gimnazije, torej leta 1870. Prvi podatki o knjižnem fondu so bili zabeleženi v začetku prejšnjega stoletja. Takrat je knjižni fond predstavljalo okrog 2000 knjižnih enot. Sprva so to bile le nemške in latinske knjige in zvezki, kasneje, v dvajsetih letih 20. Stoletja, pa so se jim pridružile tudi slovenske. Fond se je bogatil s knjigami, primernimi za gimnazijce predvsem z darovi mecenov. Med najpomembnejšimi je bil vsekakor Oton Ploj. Vse knjige, ki so se ohranile in so ves čas stale skupaj na policah, so tako postavljene še danes. Takšna je bila tudi volja darovalca. Gre za t.i. ex libris - knjige so na notranji strani označene s priimkom in imenom lastnika. Danes so te knjige ustrezno zaščitene in ločene od ostalega fonda naše knjižnice kot arhivski izvodi in so nedostopne za izposajo. Kot arhivske izvide hranimo tudi vse ostale knjige, ki so izšle pred letom 1940.

Gimnazija Ptuj se je 3.9.2001 preselila v nove prostore. Pri urejanju knjižnice so nam pomagali vojaki ptujske vojašnice, naši dijaki in profesorji.

Naša knjižnica je osrednji študijski in informacijski prostor šole, umeščena v središčni del šolske stavbe, blizu prostorov, namenjenih pouku. Je strokovno urejena in avtomatizirana, vključena v računalniški knjižnični informacijski sistem, kar predstavlja naš skromen prispevek k ustvarjanju globalne knjižnice.

Fond gimnazijske knjižnice predstavlja okrog 12.000 knjižničnih enot, ki so računalniško obdelane po mednarodnih standardih in vidne v vzajemni bazi COBIB, ki je dostopna preko interneta. Naša knjižnica je polnopravna članica sistema COBISS, ki ga je razvilo podjetje IZUM iz Maribora. S pomočjo vrhunskih strokovnjakov tega podjetja smo uspeli v izjemno kratkem času urediti bazo do te mere, da smo že v sredini oktobra letošnjega leta lahko pričeli z avtomatizirano izposajo, ki ves čas poteka nemoteno.

V čitalnici je 30 čitalniških mest, s prostorom za skupinsko delo in predvidenimi štirimi brskalniki za uporabnike. Naročanju, obdelavi in izposoji sta namenjeni dve delovni mesti. Vhod in izhod v knjižnico je

opremljen z elektronskim varovalnim sistemom. Ob knjižnico je umeščena multimedijaska učilnica. Večino gradiva izposojamo na dom za en mesec, razen tistega, ki je posebej označeno ter zaradi aktualnosti in pogostosti izposoje umeščeno v priročno knjižnico.

Imamo tudi učbeniški sklad, ta naše dijake oskrbuje z nekaterimi učbeniki, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje svojih šolskih obveznosti. Zanje plačujejo le obrabnino in jih po končani uporabi vrnejo.

Temeljna knjižnična dejavnost je sistematično zbiranje, obdelava in hranjenje knjižničnega gradiva, motiviranje za uporabo knjižnice, urejanje gradiva, informacij in opreme.

Ob začetku leta izvajamo uvajalne bibliopedagoške

ure, pri katerih dijake seznanimo z organizacijo knjižnice, njenim delovanjem ter na kakšen način lahko razrešujejo informacijske probleme v naši knjižnici. Seznanimo jih s postavitvijo knjižničnega gradiva in postopki pri njegovi izposoji.

Uporabljamo postavitveni sistem prostega pristopa, zato jim predstavimo lokacijo referenčne literature, periodike, leposlovne ter strokovne literature, seznanimo jih s seminarskimi in raziskovalnimi nalogami, ki jih hranimo pri nas, z neknjižnim gradivom in z novostmi. Za lažje iskanje jim predstavimo glavne skupine UDK sistema ter

iskanje po policah. Seznanimo jih s pravili medknjižnične izposoje in z osnovami iskanja literature s pomočjo računalnika v sistemu COBISS. Predstavimo jim tudi SICRIS (informacijski sistem o tekoči raziskovalni dejavnosti v Sloveniji), ki predstavlja potencialne informacije in trajen vir podatkov, sporočil in informacij o novostih in dosežkih 8600 raziskovalcev, katerih aktivnosti in bibliografije so dostopne preko te razpoložljive baze. Vključeval bo tudi raziskovalce slovenskega rodu po svetu. Kot primer specialne knjižnice jim predstavimo specialno knjižnico za informacijske znanosti, ki deluje v IZUM-u. Njegovi sodelavci

aktivno sodelujejo v mednarodnih strokovnih združenjih predvsem za knjižničarstvo, informacijske znanosti in računalništvo.

Za poglobitev znanja so na voljo bibliopedagoške ure pri posameznih predmetih in v okviru obveznih izbirnih vsebin pod naslovom Knjižnična informacijska znanja.

Kot aktivni članici COBISS-a nam je z registracijo omogočen dostop do največjega informacijskega konzorcija na svetu EIFEL direct. Ta omogoča pregled znanstvene in strokovne literature z vseh znanstvenih področij (1.300 brošur iz 39 držav) ter polna besedila osrednjih svetovnih časnikov in časopisov (več kot 3000 publikacij). Med njimi lahko najdemo tudi slovenske znanstvene revije. Konzorcij gradi svojo ponudbo na servisu EBSCOhost. Uporaba je za člane knjižnice neomejena. Vsebuje dnevno sveže informacije s celega sveta. Njihovo pregledovanje, tiskanje in shranjevanje je za člane registriranih knjižnic neomejeno.

Knjižnicam je pri ohranjanju in razvoju civilizacij vedno pripadalo posebno mesto. Kljub digitalizaciji je njihov namen nesporen. Spreminjajo se le njene oblike.

Jelka Kosi, knjižničarka

DEKLIŠKI PEVSKI ZBOR GIMNAZIJE PTUJ

V šolskem letu 2000/01 je po velikih prizadevanjih vodstva šole po nekajletnem premoru na Gimnaziji Ptuj ponovno zaživel pevski zbor.

Veliko število naših dijakov je po končanem osnovnem šolanju zaključilo bogato pevsko dejavnost v mladinskih zborih. Z namenom, da jim omogočimo kontinuirano delo na srednji stopnji, smo ustanovili Dekliški pevski zbor Gimnazije Ptuj. Naše zborovske vrste pa prav tako sestavljajo dekleta, ki se prvič srečujejo s kulturo zborovskega petja.

V minulem šolskem letu smo izvedli številne nastope v okviru šolskih prireditev, s tem so naše prireditve dobile novo kulturno podobo. Kot edini srednješolski mladinski zbor v regiji smo uspešno nastopili na občinski reviji mladinskih pevskih zborov. S sodelovanjem na občinskih kulturno-umetniških prireditvah pa smo svojo dejavnost predstavili širšemu občinstvu.

Kljub težkim pogojem za delo, ki so zahtevali veliko naporov od pevk, zborovodkinje in ostalih profesorjev, je zbor od začetka delovanja pa vse do konca šolskega leta aktivno in uspešno deloval. Ob zaključku pevske sezone pa smo z zadovoljstvom ugotovili, da pripravljenost za sodelovanje v pevskem zboru izraža vedno večje število dijakov, s čimer imamo zagotovljen pevski podmladek in kulturno rast zbora tudi v bodoče.

Veseli nas, da smo uspeli postaviti kulturno-umetniško telo, s katerim omogočamo dijakom izražati svoje pevske sposobnosti, predvsem pa, da si dijaki preko našega delovanja ponovno oblikujejo kriterije za vrednotenje kulture zborovskega petja. Delovanje zbora ponovno daje šoli umetniško podobo, ki jo je nekoč že imela in po kateri je bila ne nazadnje tudi prepoznavna. Na tem bomo gradili tudi v bodoče.

Jožica Lovrenčič Lah, prof.

CHUR CÖLNISCHER CHOR

V ponedeljek, 1. oktobra 2001, se je v gledališki dvorani ptujske gimnazije s celovečernim koncertom pričela 4-dnevna koncertna turneja vrhunskega nemškega zbora iz Bonna Chur Cölnischer Chor v Sloveniji, ki so jo pripravili Gimnazija Ptuj, Gimnazija Nova Gorica, Festival Ljubljana in Sklad za ljubiteljsko kulturo Ptuj in Nova Gorica. Koncertna turneja je potekala v času od 30. septembra do 4. oktobra pod pokroviteljstvom županje Mestne občine Ljubljana, gospe Viktorije Potočnik, in veleposlanice Nemčije v Sloveniji, gospe Heike Zenker. Za naš kulturni prostor je to bil velik kulturno umetniški dogodek.

Gostujoči zbor deluje že 33 let. Ustanovljen je bil leta 1968 na pobudo dirigenta Heriberta Beissla, ki je leto pred tem že ustanovil Chur Cölnischer Orchester (Klasična filharmonija Bonn) z namenom, da združi vokalno in instrumentalno glasbeno zasedbo v veliko umetniško telo. Čeprav je osnovna programska usmeritev gostujočega zbora negovanje a-cappella glasbe vseh stilnih obdobij, zbor redno sodeluje z domačimi in tujimi orkestri z izvedbami velikih vokalno - instrumentalnih del s poudarkom na oratorijski glasbi.

Zbor ima za sabo veliko število uspešnih koncertnih turnej doma in v tujini: nemška turneja s Klasično filharmonijo Bonn; Anglija (1978); Nizozemska (1984), ZDA (1985); Avstralija (1992);

Program:

Orlando di Lasso: Matona mia cara
Jean B. Lully: Tanz-Chor
John Bennet: Fließet dahin
Thomas Morley: Feu'r, Feu'r
Johann H. Schein: Rundadinella

Antonin Dvořák: Es zog manch Lied
Goldne Fluren
Birke am grünen Bergeshang
Wiegenlied

Béla Bartók: Štiri ljudske s klavirjem
Hochzeitslied
Heuerntelied
Tanzlied aus Medzibrod
Tanzlied aus Poniki

.....

Johannes Brahms: Es geht ein Wehen
Dein Herzlein mild
Ich fahr dahin
Ciganske pesmi s klavirjem

Hugo Distler: Der Feuerreiter
Harald Genzmer: Sensemaya, južnoameriški napev št. 4

nemške ljudske pesmi: Hab oft im Kreise der Lieben
Horch, was kommt von draußen rein
Ännchen von Tharau
Die Loreley

Ob klavirju: **James Maddox**

V čast nam je, da Vas lahko povabimo na

koncertne večere

gostujočega pevskega zbora iz Zvezne republike Nemčije

**CHUR CÖLNISCHER
CHOR iz BONNA.**

Častno pokroviteljstvo nad gostovanjem so prevzeli

gospa Heike Zenker,
veleposlanica ZR Nemčije v Sloveniji,

gospa Viktorija Potočnik,
županja Mestne občine Ljubljana,

gospod Črtomir Špacapan,
župan Mestne občine Nova Gorica in

gospod Miroslav Luci,
župan Mestne občine Ptuj.

Generalni sponzor
**TGE TRACTEBEL GAS ENGINEERING
BONN**

Belgija 1993; Brazilija 1995; Francija 1996; Španija 1996 in 1999). O kvaliteti zbora pričajo številne nagrade in priznanja iz domačih in mednarodnih zborovskih tekmovanj, med katerimi še posebej izstopajo: zmaga na znamenitem mednarodnem BBC-tekmovanju Let the People Sing v Londonu (1976) in tri prve nagrade na mednarodnem zborovskem tekmovanju v Sydneyju ob 150-letnici ustanovitve mesta (1992).

Tokrat je zbor prvič gostoval v Sloveniji, v torek, 2. oktobra, in sredo, 3. oktobra, je nastopil še v Ljubljani in Novi Gorici. Slišali smo dela Orlanda

di Lassa, Lullyja, Morleya, Bartoka, Dvořaka, Brahmsa, nemških sodobnih skladateljev ter nemške ljudske pesmi. Zbor sestavljajo pevci z bogatimi glasbenimi izkušnjami in vokalnim znanjem; tokrat je nastopil pod vodstvom Dato' Ooi Chean See, sicer stalne dirigentke malezijske filharmonije. Za klavirjem je bil James Maddox.

Jožica Lovrenčič Lah, prof.

NAJBOLJŠI MATURANTJE NA MATURI 2001

Najboljši lanski maturanti so bili vzorni dijaki, prav tako so tudi vzorni študenti, zato so nam prehitro "pobegnili" v Ljubljano in pogovor z njimi je stekel kar po elektronski pošti.

LEA PAPST

Si se že v začetku 4. letnika začela pripravljati za matura?

Ne.

Kdaj pa si se začela intenzivneje pripravljati za matura?

Pripravljati sem se začela maja.

Ali so te kakšne naloge presenetile?

Nekaj nalog je seveda bilo težjih, pri tistih sem se bolj potrudila.

Ali si imela ob koncu mature občutek, da si zelo dobro opravila?

Mislila sem, da sem pisala kar dobro, vendar 34 točk nisem pričakovala.

Potem tudi težav ob vpisu na fakulteto nisi imela?

Ne.

Če bi že marca vedela, da boš tako dobro pisala, bi se potem prijavila na kakšno drugo fakulteto?

Ne, ne bi.

Ali sedaj, po enem mesecu predavanj, misliš, da si izbrala pravo smer študija?

Ja, s svojim študijem sem zadovoljna.

MAJA ROSIČ

Si se že takoj v začetku 4. letnika (ali morda že prej) začela pripravljati za matura?

Ne.

In če ne, kdaj si se začela intenzivneje pripravljati?

Intenzivneje 2 tedna pred matura, ampak smo v šoli že celo leto ponavljali snov vseh 4 letnikov in tudi pisali teste iz te snovi, tako da sem se pripravljala v bistvu že sproti, kot rečeno pa intenzivneje 2 tedna pred matura.

Katera dva predmeta sta bila izbirna?

Fizika in kemija.

Kateri predmet je bil najtežji ali morda precej težji kot si pričakovala (če sploh kateri?)

Če se vprašanje nanaša na izbirne predmete, težja je bila fizika.

Če se vprašanje nanaša na vse predmete, najtežja je bila fizika.

Ali so bile kakšne naloge zate presenečenje?

Ne, v šoli smo vadili različne tipe nalog in na maturi je šlo za isti sistem.

Ali si imela ob koncu mature občutek, da si zelo dobro opravila? Koliko točk si pričakovala?

Za matematiko in kemijo sem vedela, da sem zelo dobro opravila, za druge predmete pa nisem imela tako dobrega občutka. Pričakovala sem, da bom matura opravila. Računala sem nad 23 točk.

Težav ob vpisu na fakulteto verjetno nisi imela, ali pač?

Ne.

Je bila izbrana fakulteta znana že veliko prej? Kdaj?

O izbiri fakultete sem resno začela razmišljati na začetku četrtega letnika, omejila sem se na 3 fakultete, februarja pa sem med temi tremi fakultetami izbrala eno, ki sem jo vpisala na prvo mesto.

Kaj bi želela povedati vsem nam, ki se že zdaj bojimo mature? Je res takšna živčna vojna, kot pravijo?

Na matura vas bodo v šoli dobro pripravili. Malo bo seveda treba delati še doma. Matura je stresna mogoče samo zaradi tega, ker se vsi predmeti pišejo v roku enega tedna. Jaz sem npr. imela en dan matematiko, naslednji kemijo, še naslednji fiziko, in to brez premora. Naporno je, ker vsak test pišeš 2 uri ali več. Tega nismo bili navajeni.

Če bi že marca vedela, da boš tako dobro pisala, bi se potem manj pripravljala ali morda prijavila na kakšno drugo fakulteto?

Ne bi se vpisala na drugo fakulteto, pripravljala pa bi se seveda manj, če bi mi bilo zagotovljeno, da bom v vsakem primeru dobro pisala.

Katero fakulteto si pravzaprav izbrala?
Medicinsko fakulteto.

Ali sedaj, po enem mesecu predavanj, misliš, da si izbrala pravo smer študija?
Ja.

Ti je študij bolj všeč kot srednješolsko izobraževanje? Katere so prednosti in katere slabosti?

O tem ima vsak svoje mnenje. Izbrala sem področje študija, ki me zanima. V srednji šoli so se našli tudi predmeti, ki me niso tako zelo zanimali. Za študij pa si vsak lahko izbere tisto, kar ga veseli. Slabost je pa predvsem ta, da predavanja in vaje, ki so na naši fakulteti obvezne, trajajo po cel dan. Nasploh pa mi je bilo v srednji šoli enako všeč kot sedaj na fakulteti.

DAVORIN LEŠNIK

Kdaj si se začel pripravljati za maturo? Kdaj natanko, bi težko rekel (v nekem smislu sem se pravzaprav vsa štiri leta), vendar sem se izraziteje začel pripravljati nekje v zadnji četrtini šolskega leta.

Si bil presenečen nad svojim rezultatom?
Malo že. Za nekatere dele mature (npr. za esej) je zelo težko reči, s koliko ti ga bodo ocenili. Precej je to odvisno tudi od sreče (ne nazadnje je od sreče odvisno že, kakšno temo izvlečeš pri ustnem delu). Sicer nisem pričakoval posebno slabega rezultata, a še zdaleč nisem mogel biti prepričan v dobrega.

Kakšne občutke si imel, ko si izvedel za rezultate mature?

Še preden sem zvedel za rezultate, so mi učitelji že začeli čestitati, tako da me je že začelo zanimati, koliko točk sem dosegel. No, ko sem jih naposled videl, mi je končno odleglo. Vsekakor sem bil vesel, da je konec.

Se ti je zdela matura težka?

Snovi je ogromno, skoraj vse pa odvisno od enega testa (no, zame ni bilo tako hudo, ker nisem imel omejitve na fakulteti). Zelo težko se je dobro naučiti celotno snov. V tem smislu (ter tudi psihološkem) se mi je zdela matura težka.

Ali si ob vpisu v gimnazijo vedel, kaj bi rad študiral?
Ne še. V osnovni šoli sem kar naprej spreminjal želje glede poklica - mislim, da sem v srednjo šolo prišel z željo, da bi bil programer. Vendar se je to hitro spremenilo, saj sem z računalnikom vse manj delal, vse bolj pa me je začela zanimati matematika. Naposled sem se odločil za slednjo.

Si zadovoljen s študijem?

Nekoliko prehitro si me to vprašala. Zdaj še težko rečem, kako se bo vse skupaj odvijalo. A za čas, ki sem ga do zdaj prebil, bi rekel, da je kar v redu. Predvsem sem vesel, da ni več gonje z neopravičenimi urami, kot je bilo v srednji šoli. Pri večini predmetov je izbira, ali se predavanj udeležimo, naša, kar se meni zdi bolj smiselno.

Kakšni so bili tvoji občutki na sprejemu pri predsedniku države Milanu Kučanu?
Na samem sprejemu? Zelo dobri. Na izbiro smo imeli številne dobre jedi, Kučan pa se je z veseljem rokoval, pogovarjal in slikal z nami. Preostala prireditve pa je bila bolj tako-tako. Preprosto smo sedeli na vnaprej določenem mestu ter gledali glasbene in plesne točke. Čez čas je že postalo nekoliko dolgočasno.

Kakšna je primerjava med gimnazijo in študijem?
Nekaj sem o tem povedal že prej. Sicer pa je vse

PRAZNIK GLASBE NA PRVI POLETNI DAN V ZAGREBU

skupaj bolj svobodno, kar se mi zdi v redu. Kar je slabo v primerjavi s srednjo šolo, pa je to, da nas je v letniku preko sto! Lahko si predstavljaš, koliko slišiš, če sediš nekje v zadnjem delu predavalnice. Veliko število učencev pomeni tudi, da se učitelj ne more pogovarjati z vsakim posameznikom, zato (vsaj zaenkrat) še vedno prevladuje bolj formalen odnos.

Živa Ketiš, Barbara Kuhar, Mojca Janžekovič, 4.b

Francozi že nekaj let na prvi poletni dan prirejajo praznik glasbe. Ljudje se zberejo na ulicah, prepevajo, plešejo in vsak se na svoj način posveča glasbi. Letos sta Francoski inštitut v Zagrebu in Hrvaška glasbena mladina podobno prireditev organizirala 24.6. na Cvetličnem trgu v Zagrebu. Bilo je že proti koncu šole, ko so nam predlagali sodelovanje na tem prazniku. Zbralo se nas je 14 dijakov, ki se učimo francoščino in smo že doživeli podobno izkušnjo. Letos spomladi je bil v Celju organiziran Frankofonski dan, na katerem smo

prvič nastopili z enim šansonom in rap skladbo. Za praznik glasbe je bilo treba dopolniti program in z veseljem smo sodelovali tudi na tej prireditvi. V sodelovanju z našo profesorico francoščine Jasno Regent, francosko asistentko Marie Cecile in zborovodkinjo Jožico Lovrenčič Lah smo se naučili še en dodaten šanson in izpili že znani točki. Ko je bil zadnji dan šole in so vsi hiteli proslavljat začetek počitnic, smo se mi zbrali pred šolo. Vso potrebno opremo smo naložili na avtobus in se odpeljali proti Zagrebu. Vzdušje je bilo prijetno in v

pričakovanju nastopa. Prispeli smo malo prezgodaj in tako smo imeli možnost, da si še ogledamo Zagreb. Vsak po svoje smo se razkropili po ulicah, polnih kavarn in trgovin. Čez kakšno uro se je pričela prirediteljev. Za pozdravnimi govori pomembnih gostov se je začelo. Pred nami je nastopilo nekaj hrvaških skupin, potem pa smo prišli na vrsto mi. Dijakinje smo zapele dva šansona ob spremljavi kitare. Kljub začetnim težavam zaradi treme smo nastop izpeljale. Navsezadnje ni bilo

pomembno, če si profesionallec ali amater. Pomembno je bilo sodelovanje. Sošolca sta nastopila z rap skladbo. Zraven zanimivega besedila sta dodala še ples in predstava je bila popolna. Občinstvo je bilo navdušeno (vsaj tisti, ki so razumeli francosko). Vsi smo si oddahnili, ko je bil nastop za nami. Gostitelji so nas povabili k sodelovanju tudi prihodnje leto. Nastopilo je veliko različnih izvajalcev, med njimi tudi ena skupina iz Francije. Počasi se je znočilo, prižgale so se luči in

mesto je še bolj zaživelo kot podnevi. Plesišče se je napolnilo in vzdušje je bilo čudovito. Ulice in kavarne so bile polne. Po zadnjem nastopu smo se odpravili do diskoteke, v kateri je bilo predvideno nadaljevanje zabave. Pa je očitno prišlo do pomote in tako nam ni preostalo drugega, kot da se odpravimo nazaj proti Ptuj. Na poti domov je pogovor potekal o nastopu in o načrtih za naprej. Prispeli smo pozno ponoči in vsi z lepo izkušnjo in dobrimi vtisi odšli vsak na svojo stran.

Živa Čuček, 3.f

NEMŠKA JEZIKOVNA DIPLOMA

Tabor v Bohinju

Kakor že nekaj generacij pred nami smo se tudi letos dijaki Gimnazije Ptuj, ki bomo opravljali diplomo iz znanja nemškega jezika (DSD), v oktobru odpravili na petdnevni delovni tabor. Ta je potekal v domu Centra šolskih in obšolskih dejavnosti v Bohinju.

Kot se od takega tabora pričakuje, smo delali dobesedno od jutra do večera, seveda z vmesnimi odmori za kosilo in malico. Delo je potekalo v treh skupinah, ki so se izmenjevale na treh delovnih področjih: slovnica (prof. Bratuševa), bralno in slušno razumevanje (prof. Centrihova) in pisanje eseja (prof. Voršičeva in prof. Barnersoi). Reševali smo slovnične naloge, ki so se pojavile na prejšnjih izpitih, brali tekste in vadili izgovarjavo nemških besed ter pisali eseje na aktualne teme. Profesorice so nam vlivale novih moči in energije tudi tako, da so na ure prinašale čokolado, čips, bonbone in nam tako povrnile voljo do učenja (smo pač podkupljivi). Kdor pa celodnevne učenja ni imel dovolj, je lahko po večerji še dve uri delal seminarsko nalogo – v nemščini seveda. Po napornem dnevu so profesorice upale, da bomo mrtvi popadali v postelje, a še zdaleč ni bilo tako. Večerni čas je bil edini čas, ko smo se lahko družili. Ukvarjali smo se z različnimi športi, s pantomimo in se zabavali ob glasbi. Vendar je bilo naše "zabave" vsak večer kar kmalu konec, saj smo že ob polnoči morali k počitku.

Da pa ne bi bili vsi dnevi enolični, so za nas organizirali tudi različne športne dejavnosti. Tako smo se preizkusili v lokostrelstvu, kolesarjenju ter v vožnji s kanuji in se na srečo vsi živi in zdravi, le nekoliko premraženji, vrnili k ustaljenemu delu v skupinah.

Pet napornih dni je prav kmalu minilo in v petek smo se vsi srečni ter polni znanja vrnili domov –

JUHU!

Želimo si, da bi izpit iz aktivnega znanja nemškega jezika tudi mi opravili tako uspešno kot generacije pred nami.

Matej Črnjavič, 4.a

Z ODISEJEM NA OTOKU VISU

V naravoslovnem projektu Internationaler Alpen Adria College s sedežem v Gradcu sodeluje pet držav članic Alpe Adria: Hrvaška, Češka, Slovaška, Avstrija in Slovenija. Vsako leto učenci in mentorji posameznih držav, ki so vključene v projekt, preživijo en teden v državi gostiteljici. Letos je bila to Hrvaška oziroma otok Vis. Ptujška gimnazija sodeluje v tem projektu že pet let, projekte vodi in pripravi mentorica Dobrinka Voršič Rajšp. Letos smo v projektu sodelovali Maja Ciglar, Aleš Zorec in Maja Metličar.

Namen enotedenskega projekta je izpopolnjevanje tujega jezika, spoznavanje mladih iz sosednjih držav ter izvedeti kaj novega o temi, ki je vsako leto na novo izbrana in ponavadi zelo zanimiva. Letošnja tema projekta IAAC je bila Odisej. To pomeni, da je bilo delo sedmih skupin (biologija, astronomija, preživetje, arheologija, dokumentacija, potapljanje in teater), v katere si se prijavil sam, vsaj približno povezano z Odisejem. Na to temo smo dijaki posameznih šol iz različnih držav pripravili predavanja in jih predstavili v taboru. Delo v skupinah je bilo zelo prijetno in poučno. Pri biologiji smo se na primer naučili zelo veliko o morskem življenju, saj smo zato imeli odlične možnosti, ker je bil projekt organiziran na morju. Morje so izkoristili tudi potapljači, v nebo pa so se s teleskopom in najrazličnejšimi pripomočki večkrat zazrli astronomi. Tudi arheologi so našli marsikaj zanimivega, na skupni predstavitvi zadnji večer pa

smo se pozabavali med drugim tudi ob gledališki skupini, ki je pripravila zelo zanimivo igro o Odisejevi vrnitvi k svoji ženi Penelopi. Vse, kar smo delali na tem taboru, so skrbno zabeležili dokumentatorji. Popoldan smo imeli organizirane delavnice, kjer smo izražali svojo ustvarjalnost. Seveda pa smo si privoščili tudi en dan kopanja na otoku Viševo.

Močne prijateljske vezi so tudi razlog, da smo že v torek, 2. oktobra, povabili prijatelje iz I. gimnazije Maribor na obisk in si izmenjali fotografije ter vtise.

Maja Metličar, 3.a

EVROPSKO LETO JEZIKOV

Leto 2001 je razglašeno za leto evropskih jezikov. Na Gimnaziji Poljane v Ljubljani so v septembru organizirali dan evropskih jezikov na njihovi šoli. K sodelovanju so povabili dijake in njihove mentorje iz različnih slovenskih gimnazij, da bi skupaj pripravili nekoliko drugačen pouk tujih jezikov.

Naša profesorica nemščine Dobrinka Voršič Rajšp je povabila k delu dijaka Larisa Krepka in dijakinjo Andrejo Golob, oba iz četrtil letnikov. Pripravili smo dve šolski uri pouka na temo Tipično žensko in tipično moško in z dijaki (ki sploh niso ustrezali stereotipu o ošabnih Ljubljancanih) smo se

pogovarjali o tipično ženskih in tipično moških situacijah, službah, pogovorih in gestah. Ob tako zanimivi temi je tudi "najinim" dijakom čas hitro minil.

Poučevanje nama je bilo sicer všeč in dan je bil zanimiv, a vendar sva si bila enotna, da profesorja ne bova postala.

Andreja Golob, 4.a

FRANCOSKI ŠANSONI

Letos je leto jezikov in prav zaradi tega smo se 19. oktobra odpravili v Škofjo Loko. Po ogledu mesta je sledila generalka, ki se je vlekla v nedogled. Za tem pa zares. Trema in veliko adrenalina, vendar smo bile odlične. Kdo? Vlasta, Živa, Damjana, Barbara, Anja, Urška s kitaro in moja malenkost. Saj ne, da bi nas hvalila, ampak občinstvo je bilo navdušeno! Očitno niso ugotovili, da smo eno kitico zapele dvakrat. Tolažile smo se s tem, da francosko malokdo razume. Sicer pa so bili ostali nastopi še v angleškem, nemškem, italijanskem in latinskem jeziku. V glavnem pestro in zanimivo.

Še med potjo domov smo navdušeno prepevale - dobre volje nikakor ni primanjkovalo. Ta petkov večer je bil še dolg.

Emanuela, 3.f

Spet smo dobili zaposlitev, ki pa smo je bili veseli. Nastopati v francoščini je bilo zmeraj veselje. Nekaj ur od pouka, zabavno potovanje in navsezadnje nastop je dovolj, da se takšnim predlogom ne upiramo. Tokrat smo šli v Ljubljano, kjer je Gimnazija Poljane 08.11.2001 pripravila kulturno prireditev Francoski šansonci v okviru mednarodnega leta jezikov. Ker smo imeli še obveznosti v šoli, smo za nekaj minut zamudili na generalko, kar pa niti ni bilo tako tragično, saj nam tokrat ne bi pomagale tri generalke, kaj šele ena sama. Bilo nas je sedem nastopajočih, šest pevk in ena kitaristka. Vse iz drugega ali tretjega letnika. Predstavile smo se z našima že znanima šansonoma. Čeprav smo ju zapele že ničkolikokrat, se je zataknilo pri drugem nastopu. Prepozen začetek, kakšna kitica dvakrat, zmeda ob refrenu in razlogov za smeh je bilo dovolj. Nastop smo sicer izpeljale, ampak bilo je veliko očitne improvizacije. Pa kaj potem. Šteje predvsem sodelovanje. Po nastopu smo se vsaj od srca nasmejale. Pa tudi naša mentorica in profesorica francoščine Jasna Regent je bila nasmejana. Aurélie, ki je videla samo prvo predstavo, pa je bila celo navdušena. Za zaključek so nas vse še enkrat povabili na oder in se nam zahvalili za sodelovanje, seveda v francoskem jeziku. Na koncu smo se iz deževne Ljubljane odpeljali nazaj proti Ptuj. Tako je namreč na koncu vsakega potovanja, pa naj bo bolj ali manj uspešno. Vsaka izkušnja prav pride.

Živa Čuček, 3.f

NAJSTNIŠKI SLENG

Lansko šolsko leto smo začeli z raziskavo najstniškega slenga. Po izvedeni anketi, ki smo jo opravili v izbranih razredih vseh 4 letnikov naše šole, smo začeli z obdelavo gradiva in izdelavo slovarčka z ustreznimi geselskimi članki. Z delom smo nadaljevali v letošnjem šolskem letu na taboru v ČŠOD v Bohinju.

Nastajala so duhovita slengovska besedila, ukvarjali smo se s problemi zapisovanja, pretvarjali besedila v knjižni jezik in ugotavljali, da je v določenih govornih situacijah sleng za nas najprimernejša socialna zvrst. Zapisovali in dopolnjevali smo geselske članke, ki sta jim Mito in Mihela dodala ilustracije.

Na srečanje smo povabili tudi režiserko Branko Bezeljak Glazer, ki nas je seznanila z osnovami dramske igre, nato pa smo prizore, ki smo jih napisali, tudi odigrali in posneli s kamero.

Naše petdnevno druženje je bilo kombinacija prijetnega s koristnim, skupaj z nami sta se zabavali tudi profesorici Alenka Plohl Podgorelec in Marijana Jeromel.

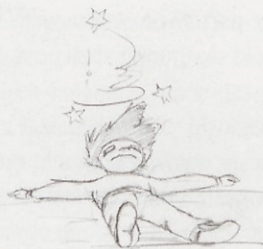
NEKAJ PRIMEROV GESELSKIH ČLANKOV

Debilu

DEBILEN, prid.,

1. nekdo, ki je mentalno zaostal
 2. nekdo, ki se neprimerno obnaša
- Ne obnašaj se kot debil.

Skomiranec

(S)KOMIRAN, prid.,

1. biti pijan, zadet...

- V tistem lokalu se zbirajo sami (s)komiranci.

Končanje ljubezenskega razmerja

KONČALA STA, besedna zveza,

1. par, ki je prekinil ljubezensko razmerje

- Veš, da sta Miha in Maja končala.

Sinonimi: dati dvojko, dati košarico, dati na čevelj, pustiti ga/jo, dati konec, biti fertik, dati nogo.

Afna

AFNA, sam., ž. sp.,

1. oseba, ki se obnaša vzvišeno, je nezaželena

- Kaka afna je.

Sinonimi: čufta, tečnoba, ofca, hempa, hepan, kmet, kreten, debil, kuzla, feget, fukič, trola, sajko.

NA KRASU JE KRASNO

SKEJTER, sam., m. sp.,

1. oseba, ki se vozi na skejtu
- Spoznala sem dobrega skejtera.

SKEJT, sam., m. sp.,

1. deska s privzdignjenimi konci na štirih kolesih
- Mam nov skejt.

Dobitniki t.i. diamantnega Cankarjevega priznanja smo se s svojimi mentorji odpravili na Kras, ki mu je s svojo enkratnostjo uspelo očarati že številne pesnike in pisatelje, ki so očarali nas.

V dveh dneh smo si ob stalni spremljavi bolj ali manj energičnega vetra (prave kraške burje nismo doživeli) ogledali najprivlačnejše kraje na obeh straneh meje, ki smo jih deloma izbirali kar sproti. Ko smo se peljali mimo borov, ki jih je opeval Srečko Kosovel, oljčnih nasadov (oljčnikov, kot jih imenujejo domačini) in divje rdečega maka, vsega izdatno razredčenega s tako opevanim in hkrati tako osovraženim kamenjem, so profesorji s skupnimi močmi poskrbeli, da smo o vsem mimobežečem tudi kaj izvedeli.

Sprehodili smo se po jami Vilenici, kjer med drugim podeljujejo nagrado za najboljšo pesniško zbirko in preizkusili (priznam: samo za nekaj sekund), kako so se počutili prvi raziskovalci tega podzemnega sveta, ki so v mraku tipali po vlažnih kapnikih.

Na slovensko-italijanski meji, v Bazovici in na Opčinah smo ugotovili, da dvojezičnost le ni tako slaba stvar, kot jo pogosto skušajo prikazati tisti, ki se včasih kar pretirano krčevito borijo za ohranitev slovenskega jezika (in s tem največkrat vzbujajo odpor, kar seveda ne pripomore k pogostejši rabi slovenskega jezika), pri tem pa pozabljajo, da so tudi drugi narodi na svoj jezik ne le navezani, ampak pravzaprav obstajajo zaradi njega. Oba

zamejska dijaka sta to potrdila, saj tako obvladata jezik več in dobro poznata obe državi, Italijo in Slovenijo. Nista pa znala natančno razložiti, v katerem jeziku se pogovarjajo doma; to naj bi bilo odvisno od tega, kaj poveš, in celo od razpoloženja! Svoj materni jezik moramo ceniti. Pa tudi tujega; le tako lahko od drugih narodov pričakujemo spoštovanje slovenščine.

V italijanski šoli v Nabrežini so nam predstavili učno pot, ki so jo učenci sami uredili in zanjo napisali nekakšen vodnik. Tu smo se končno približali morju in se sprehodili po delu šolske poti.

Prvi dan smo zaključili v Novi Gorici, kjer so podelili priznanja. Dež nas je zadržal v dijaškem domu, kar pa pravzaprav ni bilo tako tragično, saj je število novih znancev naraščalo premo sorazmerno s številom luž na drugi strani naših oken.

V naslednjem, sončnem dnevu smo videli še Štanjel, ki se, kot kaže, ob vsakem naslednjem obisku zdi še bolj pravljichen, obiskali smo tudi Kosovelovo hišo v Tomaju.

Preveč je vtisov, da bi se jih dalo stlačiti sem. Miroslav Košuta je čisto preprosto napisal: "Na Krasu je krasno." Okusite ga kdaj.

Eva Milošič, 3.D

TEKMOVANJA IN UVRSTITVE

TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

Tudi v šolskem letu 2000/2001 so se ptujski gimnazijci množično udeležili tekmovanja za Cankarjevo priznanje. Razpisana tema je ob evropskem letu jezikov nosila naslov Odločitev za jezik in je želela poudariti pomen jezika v današnjem medkulturno in komunikacijsko vse bolj prepletenem svetu ter njegovo pomembno vlogo na vseh področjih posameznikovega in narodovega življenja. Tekmovalci 3.stopnje (1. in 2. letniki) so ob izbranih knjigah (Nejc Zaplotnik, Pot in Željko Kozinc – Viki Grošelj, Pot k očetu) poglobljeno spoznavali funkcije jezika v umetnostnih in neumetnostnih besedilih, pretvarjali besedila iz ene besedilne vrste v drugo in utrjevali zavedanje o socialnih in funkcijskih jezikovnih zvrsteh ter se usposabljali za njihovo vrednotenje. Tekmovalci 4.stopnje (3. in 4. letniki) pa so ob prebiranju novel Alojza Rebule iz zbirke Vinograd rimske cesarice in zgodnje novele razvijali osebno doživljanje in vrednotenje besedil ter lasten pogled na položaj in usodo slovenskega jezika v domovini in zamejstvu.

Na šolskem tekmovanju je sodelovalo 22 dijakov na 4.stopnji in 40 dijakov na tretji stopnji. Bronasto priznanje, ki ga lahko osvojijo dijaki na šolskem tekmovanju, je doseglo 32 tekmovalcev na tretji stopnji in 6 tekmovalcev na 4.stopnji.

Šest najboljših na tretji in šest na četrti stopnji se

je uvrstilo na vseslovensko tekmovanje za Cankarjevo priznanje v Mariboru, kjer so dosegli izjemen uspeh.

3.STOPNJA

1.mesto: Eva Milošič (mentorica Darinka Čretnik)

2.mesto: Ana Dobaja (mentorica Alenka Plohl Podgorelec)

5.mesto: Nina Habjanič (mentorica Dušanka Pešec)

4.STOPNJA

1.mesto: Nuša Urbančič (mentorica Dušanka Pešec)

6.mesto: Aljoša Harlamov (mentorica Tatjana Pichler)

Na vseslovenskem tekmovanju v znanju materinščine za Cankarjevo priznanje so naši dijaki osvojili 2 ZLATI priznanji (Eva Milošič, Ana Dobaja) in kar sedem srebrnih (Nuša Urbančič, Aljoša Harlamov, Barbara Kurež, David Boškovič, Nina Habjanič, Mojca Svenšek, Uroš Trstenjak.).

Uspeh je okronala Eva Milošič, ki si je tretji stopnji delila 2.mesto v državi, kar jo uvršča med 20 najboljših med vsemi tekmovalci na vseh stopnjah – med tako imenovane diamantnike.

Še nekaj misli mlade ustvarjalke Eve Milošič o tekmovanju.

V šolskem letu 2000/2001 je bilo tekmovanje za Cankarjevo priznanje na tretji stopnji malo drugačno, saj nismo brali čiste literature, temveč knjigi, v katerih je umetnostno in neumetnostno neločljivo prepleteno, in članke, ki niso ostali v okviru neumetnostnega.

Nejc Zaplotnik, znani slovenski alpinist in prvi Slovenec, ki je prišel na vrh Mount Everesta, leta 1983 pa ga je pod Manaslujem v Himalaji zasul ledeni plaz, je dve leti pred smrtjo napisal alpinistični potopis Pot. Knjiga je takoj postala uspešnica, zato so jo ponatisnili kar petkrat. Tolikšnega uspeha pa seveda ni doživela zaradi

opisov poti in vzponov, ampak predvsem zato, ker je avtor dodal razmišljanja o sebi, hoji v gore, ponorelem kolesju v mestu in seveda o Himalaji, v kateri se je, kot je sam zapisal, končno spet našel. Druga knjiga je Pot k očetu. Nastala je petnajst let po nesreči in pripoveduje o romanju žene, treh otrok in prijatelj Nevca Zaplotnika na njegov grob. Napisala sta jo novinarka Željko Kozinc in alpinist Viki Grošelj, Joco Žnidaršič pa je dodal čudovite fotografije Nepala in Himalaje. V knjigi je tudi Zaplotnikovo komaj začeto prozno delo Peter Simsen, napisano le nekaj dni pred smrtjo. Tekmovanje je bilo usmerjeno predvsem na jezikovno področje. Dobro je bilo treba poznati besedilne vrste, saj smo na šolskem tekmovanju (za bronasto priznanje) pisali intervju z Vikijem Grošljem in vabilo, na področnem (za srebrno in zlato priznanje) pa opis, oris in pripoved o Nevcu Zaplotniku ter reklamo. Navodila, čeprav jasna, so pustila domišljiji prosto pot.

Zdi pa se mi, da naloge objektivnega tipa niso bile tako dobro zastavljene, saj sestavljalci niso dovolj izčrpali bogastva obeh knjig; vprašanja so bila omejena npr. na določanje motivov, iskanje datumov iz priloženega besedila in razlago nekaj alpinističnih izrazov. Vsekakor bi lahko vključili več nalog, pri katerih bi bilo potrebno samostojno razmišljanje, ne pa naučeni podatki.

S tekmovanja za Cankarjevo priznanje tokrat nismo odšli samo s številnimi novimi letnicami in naslovi; obogatila so nas spoznanja Nevca Zaplotnika, ki je med drugim zapisal: "Kdor išče cilj, bo ostal prazen, ko ga bo dosegel, kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v sebi."

Državno tekmovanje iz nemškega jezika

V januarju smo profesorice nemškega jezika pripravile šolsko tekmovanje v znanju nemškega jezika. Udeležili so se ga dijaki tretjih letnikov, ki se jezik učijo sedmo oziroma tretje leto. Naloge, ki so jih reševali, so vsebovale bralno razumevanje, slovnične strukture in esej.

Najboljši dijaki so se nato udeležili državnega tekmovanja, ki je bilo 10.03.2001 na Gimnaziji Lava v Celju.

Našo šolo so zastopali:

1.TUJI JEZIK

Andreja Golob
Matej Črnjavič
Tomaž Kokol
Miha Maurič

2.TUJI JEZIK

Saša Brodnjak
Andrej Glaser
Timotej Potočnik
Janja Kukovec

VIDNEJŠE REZULTATE SO DOSEGLI :

Matej Črnjavič: 2. mesto in zlato priznanje (mentorica Dobrinka Voršič Rajšp)
Miha Maurič: 9.mesto in bronasto priznanje (mentorica Slavica Bratuša)
Andreja Golob: 12.mesto in bronasto priznanje (mentorica Dobrinka Voršič Rajšp)

PIFFIKUS 2001

V šol. Letu 2000/2001 je Center Oxford skupaj s komisijo za nemščino pri Zavodu RS za šolstvo organiziral bralno tekmovanje, ki se ga je udeležilo 505 dijakov iz vse Slovenije. Na njem so sodelovali tudi naši dijaki 1.letnikov. Ob rednem šolskem delu so si vzeli čas za branje, izpisovanje, pripravo slovarčkov in povzetkov ter se z učitelji mentorji pogovarjali o vsem lepem, novem in poučnem, kar se je skrivalo za platnicami knjig. Dijaki so reševali tudi teste in najboljši so bili nagrajeni s knjižnimi nagradami. Na naši šoli je Peter Lamberger (mentorica Slavica Bratuša) prejel knjižno nagrado, ostali dijaki pa pisna priznanja.

PODELITEV NEMŠKIH JEZIKOVNIH DIPLOM

Letos je bila v Narodnem domu na Ptujju že druga svečana podelitev nemških jezikovnih diplom. Na slovesnosti je zapel gimnazijski pevski zbor pod vodstvom Jožice Lovrenčič Lah, dijaki pa so ob spremljavi pianistke Romane Rek z godali odigrali nekaj skladb klasične glasbe.

V izobraževanje za pridobitev nemške jezikovne diplome se je letos vključilo 36 dijakov četrtil letnikov pod mentorstvom profesorice Melani Centrih, Dobrinke Voršič Rajšp, Slavice Bratuša in Marine Benkhardt. Vsi dijaki so bili uspešni. Ta izkaz bodo lahko uveljavljali, ko bodo denimo v državah z nem. uradnim jezikom študirali na tamkajšnjih univerzah ali iskali zaposlitev.

Gimnazijcem sta diplome izročila Marina Benkhardt, programska učiteljica in Michael Hermann, predstavnik nem. veleposlaništva v Sloveniji.

Tudi naslednja generacija četrtil letnikov se na izpite že vestno pripravlja.

MATEMATIČNA TEKMOVANJA

Naši nadbudni dijaki so v šolskem letu 2000/2001 merili svoje znanje matematike na dveh pomembnih tekmovanjih. Množično so se udeležili mednarodnega tekmovanja Evropski matematični kenguru, ki je bilo organizirano v mesecu marcu. Naloge so preverjale splošno matematično znanje. Naši dijaki so dosegli izredne rezultate in zanje prejeli številna priznanja.

V soboto, 11.4.2001, pa smo organizirali še izbirno tekmovanje iz matematike, kjer so učenci ob reševanju precej težkih nalog uporabili znanje, pridobljeno pri urah matematike in poglobljeno z domačim delom.

Tudi na tem tekmovanju je bila udeležba odlična in rezultati spet v slovenskem vrhu.

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ KEMIJE

19.maja 2001 se je v Ljubljani zaključilo še eno tekmovanje za srednješolce. 16 dijakov ptujske gimnazije je skupaj z več kot 450 dijaki drugih slovenskih srednjih šol, v glavnem gimnazij, reševalo teste iz znanja kemije za bronasto, srebrno in zlato Preglovo priznanje. Dijaki so ob težkih nalogah pokazali dobro znanje kemije in se uvrstili na odlična mesta.

Med najboljšimi so bili: Tomaž Šmigoc (mentorica Jovanka Rosič) je med prvimi letniki dosegel srebrno priznanje, Karmen Teskač in Davorin Lešnik (mentorica Ljuba Kodela) pa sta dosegla bronasto priznanje med 4.letniki.

Iz prvega letnika so še tekmovali: Nataša Beranič, Karmen Bukvič, Martin Ranfl, Brigita Ferčec, Amadeja Stare, Nina Šibila, Lovro Centrih in Sandra Pišek.

Iz drugega letnika sta tekmovala: Renato Korošec in Aleksander Koren, iz tretjega letnika pa: Nataša Pišek in Dejan Emeršič.

Ostali mentorji mladim tekmovalcem so še bili: Jelka Avguštin, Peter Luknjar in Boris Zmazek.

V novem šolskem letu lahko upravičeno pričakujemo enako dobre ali še boljše uspehe naših dijakov na tovrstnih tekmovanjih, saj smo z novo šolo dobili boljše pogoje za delo v razredu in tudi boljše možnosti za pripravljanje dijakov natekmovanje ob pouku.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA GEOGRAFIJE

V šolskem letu 2000/01 smo se udeležili tekmovanja iz znanja geografije. Tekmovanje je potekalo 18. 4. 2001 v Slovenj Gradcu. Gimnazijo Ptuj smo predstavljali dijaki Maja Purg, Roman Maguša in Dejan Emeršič pod vodstvom mentorice prof. Janje Terbuc.

Tekmovanje je potekalo v dveh delih. Najprej smo v kratkem teoretičnem delu pokazali naše poznavanje slovenskih turističnih krajev. Sledil je praktični del. Z načrtom mesta, nalogami in z vsemi potrebnimi pripomočki smo krenili na pot. Prva naloga je bila merjenje azimutov. Najboljši pri tej nalogi je bil Roman, ki je imel med nami še najbolj mirno roko. S kompasom v roki smo nato odhiteli po načrtani poti do prve opazovalnice. Tu smo izmerili temperaturo in naklon ter opisali mikrolokacijo in rabo tal. Na drugi opazovalnici smo izmerili smer vetra in naklon ter natančno opisali pokrajino (makrolokacijo) in vreme. Naloge

smo še enkrat skrbno pregledali, dopolnili in se odpravili proti cilju.

Po napornem tekmovanju je sledila zaslužena malica. Med nestrpnim čakanjem na razglasitev rezultatov so nas naši gostitelji povabili na kratek ogled mesta. Medtem je ocenjevalna komisija popravljala naloge. Navdušeni smo bili nad uspešno rešenimi nalogami in velikim številom točk. A na žalost smo dosegli dve točki premalo za drugo mesto, ki je bilo pogoj za udeležbo na državnem tekmovanju.

Pozno zvečer smo se ponosni na sicer nehvaležno tretje mesto in v upanju, da bomo drugo leto z večjim znanjem osvojili še ti dve točki, odpeljali proti Ptuj.

Maja Purg, 4.b

GIBANJE ZNANOST MLADINI

Na 9.regijskem srečanju mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije je Matija Švagan dobil zlato priznanje za raziskovalno nalogo Mikrobiološki parametri hladilno mazalne emulzije. Na 35.srečanju mladih raziskovalcev Slovenije pa bronasto priznanje. Njegova mentorica je bila Irena Ljubec.

MEDNARODNA KEMIJSKA OLIMPIADA

Renato Korošec, dijak 3. a, je lani na državnem tekmovanju iz kemije dosegel 60 točk in tako postal eden izmed mnogih kandidatov, ki se bodo udeležili mednarodne olimpijade julija 2002 na Nizozemskem.

ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA

V preteklem šolskem letu smo bili na Gimnaziji Ptuj zvesti bogati tradiciji vključevanja dijakov in dijakinj v šolska športna tekmovanja, bodisi na občinski, področni ali državni ravni. Svoje športne motive uresničujejo dijaki in dijakinje tako v okviru šolskih ekip kot tudi v športnih klubih in društvih. Bera vidnih športnih dosežkov je bila tudi tokrat izjemna. Športni pedagogi ptujske gimnazije se zavedamo pomena tovrstnih tekmovanj, saj le-ta predstavljajo priložnost za izmenjavo izkušenj in vrednotenja lastnega dela, predvsem pa je to priložnost afirmacije in druženja mladih. Priprave na posamezna tekmovanja potekajo skozi vso šolsko leto, poseben poudarek pri pripravi ekipe, posameznikov in posameznic pa posvetimo športni pedagogi tik pred samim tekmovanjem.

ATLETIKA

V šol. l. 2000/2001 smo bili na atletskih tekmovanjih izjemno uspešni. Po zmagi na občinskem krosu smo se udeležili državnega prvenstva v krosu, kjer so naša dekleta osvojila ekipno 4. mesto. Še uspešnejši so bili dijaki, saj so David Hameršak, David Pintarič, Matej Rumež in Aleksander Burjan osvojili 3. mesto v državi. Uspeh so zaokrožili naši gimnazijci v mesecu oktobru, v šol. l. 2001/02, ko so se uvrstili v finale ekipnega državnega prvenstva v atletiki za srednje šole, kjer so dijakinje v pomlajeni sestavi osvojile odlično 6. mesto. Povsem nepričakovano pa so naši dijaki posegli v boj za sam vrh in z rekordnim izkupičkom 9553 točk prinesli domov pokal za osvojeno 3. mesto. Odlično je tekmoval Rok Solina, ki je v teku na 100 m osvojil 2. mesto in z rezultatom 11.30 sek. priboril ekipi 820 točk. Prav tako odličen je bil Robert Repič Roky, ki je v skoku v višino dosegel 5. mesto in za skok 185 cm osvojil za ekipo 813 točk. Najbolj smo bili veseli 1. mesta v štafetnem teku 4x100 m, kjer so naši dijaki prepričljivo zmagali in ponovno dokazali, da so najhitrejši srednješolci v državi. V

štafeti 4x100m so tekli Rok Solina, Sašo Turnšek ter Miha in Gašper Malek.

Mentorica: Tatjana Solina

KOŠARKA

V šol.l. 2000/2001 smo se po prepričljivi zmagi na občinskem prvenstvu v košarki za dijake uvrstili na področno prvenstvo. Tukaj smo po enakovredni tekmi morali priznati premoč nasprotniku. Ekipa fantov je tekmovala v okviru ŠKL in se po ligaškem sistemu v konkurenci Gimnazije Ljutomer, Gimnazije Ravne in ekipe SKSMŠ Maribor uvrstila v drugi krog tekmovanja. Treningi so potekali skozi vso šolsko leto dve uri na teden, v proces treninga je bilo vključenih 20 dijakov.

Mentor: Igor Solina

JUDO

V januarju 2001 smo se udeležili državnega prvenstva srednjih šol v judu. Naši dijaki in dijakinje so dosegli odlične rezultate in se vrnili domov s šestimi odličji. Tekmovali so:

Emir Muratović – 3. mesto
Aljaž Frajnkovič – 3. mesto
Daniel Rus – 3. mesto
Matej Ličina – 3. mesto
Janja Karo – 3. mesto

Mentor: Igor Solina

FINALE DRŽAVNEGA PRVENSTVA V SKOKIH Z MALE PROŽNE PONJAVE

Organizirati finale državnega prvenstva je zmeraj nekaj posebnega, tokrat je ta čast pripadla ptujski gimnaziji. Čakalo nas je veliko dela, saj smo pričakovali kar tristo petdeset tekmovalcev iz vse Slovenije. Vemo, kako zaživi tekmovalno ozračje ob tako številnih tekmovalcih, vsak zase pa si želi pokazati, kaj je "pridelal" od začetka tekmovalne sezone do finala.

Skoki z male prožne ponjave so dokaj mlada tekmovalna panoga, ki se je razvila kot podveja športne gimnastike. Ker je zelo atraktivna in ob težkih treningih gimnastike sproščujoča, jo tekmovalci radi vadijo.

V petek, 16.2. 2001, se je ob deseti uri v dvorani center začelo tekmovanje. Na otvoritvi tekmovanja sta bila prisotna župan in podžupan Mestne občine. Župan Miroslav Luci je pozdravil tekmovalce in njihove mentorje ter jim zaželel veliko tekmovalnih uspehov in prijetno počutje v Ptuj. Po plesni točki plesnega kluba Mambo se je začelo zares. Na štirih stezah so pričeli s tekmovanjem najprej najmlajši, to so mlajše deklice in dečki. Nadaljevale so starejše deklice in dečki in nato še, kar smo najbolj čakali, dijaki in dijakinje. Ptujška gimnazija je na tekmovanju sodelovala z ekipo dijakinj v sestavi: Mojca Mayr, Lenka Bukovič, Nataša Kokol in Sanja Orlač. Pri dijakih je nastopil David Erjavec, ki je dosegel četrto mesto, medtem ko so dijakinje pristale na sedmem mestu. Dijaki pa niso samo tekmovali, ampak tudi povezovali program, obdelovali rezultate tekmovanja in pisali diplome.

Tekmovanje so zaključili akrobati s svojimi vragolijami. Skakali so s prožne ponjave in zadevali koš ob vzpodbudni glasbi in bučnem aplavzu.

Mentorica: Suzana Maltar

ODBOJKA

Šolski ekipi fantov in deklet sta v šol.l. 2000/01 zasedli prvo mesto na občinskem in področnem tekmovanju srednjih šol. Obe ekipi sta se uvrstili v četrtfinale državnega prvenstva v Ljutomeru, kjer sta zasedli 3.-4. mesto.

Mentor: Gorazd Ojsteršek

ROKOMET

Ptujska gimnazija je bila v preteklem šol. Letu 2000/2001 organizator četrtfinalnega tekmovanja v rokometu za dekleta. Diakinje naše šole so na tem tekmovanju osvojile prvo mesto in se uvrstile v polfinale državnega prvenstva, kjer so ob borbeni in dobri igri zasedle odlično 3.-4. mesto.

NOGOMET

Ekipa dijakov ptujske gimnazije je v šol. letu 2000/2001 na občinskem prvenstvu v malem nogometu osvojila 5. mesto, kar je bilo pod pričakovanji.

Mentor: Tomaž Zemljič

STRELJANJE

Ekipi dijakov in dijakinj ptujske gimnazije sta se v preteklem šol. l. udeležili področnega prvenstva v streljanju v Mariboru. V obeh konkurencah smo zasedli odlično drugo mesto. Pri dekletih so tekmovali Saša Cafuta, Staša Benko in Suzana Javšovec, za ekipo fantov pa so tekmovali Simeon Gönc, Sebastjan Molnar in Simon Fras. V tekmovanju posamezno sta bila najuspešnejša Simon Fras pri fantih in Staša Benko pri dekletih. Oba sta se uvrstila v finale državnega prvenstva v Ljubljani, kjer je Simon Fras zasedel 24. mesto, Staša Benko pa osemnajsto mesto.

Mentor: Lovro Beranič

Za dosežene športne rezultate v preteklem šol. l. smo pohvalili Ajdo Brumen, Matevža Božička, Aljošo Belšaka, Alda Ilešiča, Daniela Rusa, Danila Piljaka, Marka Fermeta, Urško Horvat in Ivana Pučka.

Rok Solina, atlet – 4.š

V mladosti je velikokrat bežal pred pobesnelimi psi in konec 7. razreda ugotovil, da se da to s pridom izkoristiti v atletiki. Zdaj atletiko trenira že 5 let, njegov idol pa je profesor Boris Zmazek, dobro znan v maratonskih vrstah. Trenutno trenira v AK Ptuj, njegova najljubša disciplina pa je tek na 100 m. Treninge ima približno petkrat na teden, prosti čas pa koristno porabi za učenje (ha, ha). V prihodnosti si želi uvrstitve na SP na Jamajki.

NAJBOLJŠI DOSEŽKI :

- DP v Gorici do 21 let, finale
- DP v Gorici do 21 let, ekipno – 1. mesto na štafeti – najboljši čas
- MM 5 dežel v Murski Soboti

Matevž Božičko, plavalec – 4.š

Nekje v 5. razredu osnovne šole – torej pri 11 letih starosti – ga je zelo navdušilo življenje v vodi in z njo, in od takrat naprej tudi trenira. Njegov idol je Uroš Gojkovič. Trenutno trenira v PK Terme Ptuj, kjer treningi potekajo štirikrat na teden. Njegova najljubša disciplina je 50 m kravl. V prostem času si pogosto privošči krepčilni lepotni spanec. Zdaj je njegov cilj uspešno končati srednjo šolo in dobro opraviti maturo.

NAJBOLJŠI DOSEŽKI :

- MM Luxemburg, 5. mesto
- MM Dunaj, 12. mesto
- DP mladinci, 1. mesto
- DP člani,

Urška Horvat, atletinja – 4.š

V osnovni šoli se je najprej ukvarjala s plesom, potem pa se je v 8.razredu začela intenzivno ukvarjati z atletiko, saj se je že prej v okviru šole

udeleževala različnih tekmovanj. Njena vzornica je Brigita Langerholc. Urška trenira v istem klubu kot Rok Solina, njeni treningi pa so 6- do 7-krat na teden. Njena najljubša disciplina je tek na 400 m, v prostem času pa igra kitaro. V prihodnosti želi dosegati lepe rezultate tako v teku kot v šoli.

NAJBOLJŠI DOSEŽKI :

- Uvrstitev na APS med 12 Slovenk, na 400 m
- DP do 21 let v Gorici, 4. mesto na 400 m
- DP za člane v Mariboru, 7. mesto na 400 m (čas 59,12)
- MM mladinci v Murski Soboti, 1. mesto na 300 m

Marko Ferme, košarkar – 3.a

Njegovo prvo srečanje s košarkarsko žogo je bilo pri 10 letih, ko sta z dedkom namestila obroč od soda na leseno lopo in "zaigrala". Košarka je na njegovem jedilniku že 5 let. Svojo kariero je začel v ŠKL, sedaj pa zabija koše za PMD Branik. Idola nima, saj meni, da ima vsak igralec tako dobre - kot slabe lastnosti. Treninge ima 4-krat na teden, v naslednjih tednih pa se bo to število še povečalo, saj se bo v Mariboru odprla nova šola, kjer bodo pogoji še boljši kot sedaj. Tem treningom se bodo pridružili še treningi za ŠKL. Prosti čas izkoristi za spanje, gledanje televizije in druženje s prijatelji. V prihodnosti si želi uvrstitve v člansko ekipo, v nasprotnem primeru pa si želi pridobiti čim boljšo izobrazbo in s tem dobro zaposlitev.

NAJBOLJŠI DOSEŽKI :

- 8. mesto v prvi kadetski ligi
- 14. mesto v prvi mladinski ligi
- 4. mesto s slovensko kadetsko reprezentanco na kvalifikacijah za evropsko prvenstvo
- 1. mesto na prijateljskem turnirju v Contowelu

Aldo-Ino Ilešič in Aljoša Belšak, kolesarja, oba iz 3.š

Sta zanimiv dvojec. Krmari ga najverjetneje Aldo, saj je bil Aljoša med intervjujem bolj zadržan. Težko sva se dokopali do obeh uspešnežev. Na začetku naju sploh nista jemala resno. Vendarle sta si vzela čas za kratek pogovor.

Udeležba na različnih tekmovanjih vama je letos prinesla mnoge uspehe. Gotovo je bilo treba vložiti veliko truda za visoke uvrstitve. Vama kolesarjenje sploh pušča kaj prostega časa?

Aldo: Pravzaprav ga je v sezoni res malo. Od februarja do oktobra je naporno. Ampak treningi so del življenja profesionalnega kolesarja, zato ni težko. Za prihodnost imam namreč zastavljen velik cilj – postati profesionalec.

Aljoša: Ne, razen kolesarjenja ne počnem nič drugega. Sicer pa šport vključujejo tudi moji načrti za prihodnost. Kolesariti nameravam vsaj še nekaj let po gimnaziji.

Slišali sva, da si kolesarji brijete noge? Zakaj je to potrebno?

Aljoša: Če padeš, ti rane tako hitreje celijo.

Aldo: Ja ... To ni nič v zvezi z aerodinamiko, zračnim uporom in podobnim.

Aldo-Ino Ilešič

NAJBOLJŠI DOSEŽKI:

- Mednarodna dirka v Umagu – 1. mesto
- Kriterij slovenskih mest v Šenčurju pri Kranju – 3. mesto
- Kriterij slovenskih mest v Mariboru – 3. mesto
- Reprezentanca :
 - svetovno prvenstvo v Lizboni (udeležba)
 - svetovni pokal – Vald'Er – 2. mesto
 - svetovni pokal – Lensburg – 5. mesto
 - svetovni pokal – Vald'Er – 3. mesto (ekipni kronometer)

Aljoša Belšak

NAJBOLJŠI DOSEŽKI (leto 2001):

- DP - velodrom – Novo mesto – 3. mesto
- DP - kronometer – Lenart – 4. mesto
- DP - cestno prvenstvo – Stari trg – 5. mesto
- DP - velodrom – olimpijski šprint – Novo mesto – 1. mesto
- Pokal Slovenije – Gaberje – 3. mesto
- Mednarodna dirka – Völkermarkt – 8. mesto
- Reprezentanca:
 - Svetovni pokal – Pula – 55. mesto
 - Svetovni pokal – Lensburg (udeležba)

Ajda Brumen, tenisačica, 3.š

S tenisom se je začela ukvarjati že v 1. razredu osnovne šole. Že od samega začetka trenira v Teniškem klubu Ptuj pod vodstvom trenerja Zorana Krajncja. Tenis je Ajdi takoj za šolo prva prioriteta v življenju. Svoj prosti čas, ki ji ostane, preživi s svojimi prijateljicami.

NAJBOLJŠI DOSEŽKI:

- *Državna prvenstva Teniške zveze Slovenije:*
 - Kategorija posamezno:
 - DP do 18 let (dvoransko) – Celje – 1. mesto
 - DP članice (poletno) – Radenci – 1. mesto
 - Ekipna konkurenca – članice:
 - 1. mesto v 1. ligi TZS članice – ekipne članske državne prvakinja s TK Ptuj
 - Kategorija dvojice:
 - Dvoransko DP članice – Celje – 2. mesto, državna viceprvakinja
 - Poletno DP članice – Radenci – 2. mesto, državna viceprvakinja
- *Mednarodni turnirji ITF (International Tennis Federation) do 18 let*
- Kategorija posamezno:

- ITF prvenstvo Grčije – Krf – 2. mesto (2000)
- ITF prvenstvo Slovenije – Domžale – četrtfinale, najboljša Slovenka

Jernej Brenholc, 3.š

Na kateri svoj dosežek si najbolj ponosen?

Na drugo mesto Blackpool – nedavno neuradno svetovno prvenstvo v standardnih plesih. Ponosen sem na to, kar sem, saj se v življenju nimam kaj pritoževati. Ponosen sem na družino in prijatelje, ki me podpirajo.

Kdaj si se navdušil za ples?

V drugem razredu me je sestra peljala na plesne vaje, leto kasneje sem že sam plesal ...

Koliko plesalk te je v tem času spremljalo?

Zdaj plešem s tretjo. S prejšnjima sem se razšel zaradi značajskih razlik in različnih interesov.

Kdo je tvoj veliki vzornik?

Imam dva vzornika. Prvi je Mirko Gozzoli, svetovni prvak v standardnih plesih med amaterji, drugi Andrej Škufca, svetovni prvak v latinskoameriških plesih.

Zakaj ples in ne npr. nogomet?

S svojim plesom želim ljudem pokazati drugačen način izražanja. Ko plešem, kaže ples čustva, ki tisti trenutek vrejo v meni – prijetna ali neprijetna. Ples je govorica.

Želel si, da bi bralci izvedeli za tvoj moto. Pa ga povej.

Če si nekaj iskreno želimo, vse strastno stremi k temu, da se nam želje uresničijo.

NAJBOLJŠI DOSEŽKI:

- 3. mesto v standardnih plesih na RIMINI OPEN 2000 med st. mladinci do 19 let

- 3. mesto v standardnih plesih na državnem prvenstvu 2001
- 1. mesto v standardnih plesih na BIRMINGHAM OPEN 2000 (Anglija)
- 2. mesto v standardnih plesih na BLACKPOOL DANCE FESTIVAL 2000 (tekma velja kot neuradno svetovno prvenstvo in je močnejše kot SP!)
- 2. mesto v standardnih plesih na AUSTRIAN YOUTH OPEN 2000 (Linz-IDSF tekma)
- 2. mesto v standardnih plesih na SLOVENIAN OPEN 2001 (Izola; do 19 let)
- 1. mesto v standardnih plesih na CRYSTAL LEAF-u 2001 (Kanada; do 19 let)
- 2. mesto v standardnih plesih na CRYSTAL LEAF-u 2001 (Kanada; nad 19 let)
- 3. mesto v standardnih plesih na COPENHAGEN OPEN 2001 na Danskem
- 1. mesto v standardnih plesih na BELGRADE OPEN 2001 (Beograd, do 19 let)
- 3. mesto v latinskoameriških plesih na BELGRAD OPEN 2001 (Beograd, do 19 let)
- 5. mesto v standardnih plesih na BELGRAD OPEN 2001 (Beograd – IDSF tekma)

Danilo Piljak (namiznoteniški igralec), 2.š

16-letni Danilo Piljak je dijak drugega letnika športnega oddelka Gimnazije Ptuj. Že deveto leto zapored trenira namizni tenis v Namiznoteniškem klubu Ptuj. Prve korake v ta šport je naredil, ko je začel obiskovati osnovno šolo. Njegov prvi trener je bil Ivan Pšajd, ki ga je za ta šport tudi navdušil, danes pa uspešno trenira pod vodstvom trenerja Marinka Grbiča. Danilo vadi petkrat tedensko po dve uri. V prostem času, ki ga skoraj nima, pa najraje igra nogomet in košarko. V obdobju igranja namiznega tenisa je dosegel številne dobre uvrstitve v Sloveniji in tudi zunaj nje. Bil je pionirski in zdaj je mladinski državni reprezentant. Na mednarodnem področju se je izvrstno odrezal na Mediteranskih igrah v Italiji, kjer je dosegel 3. mesto.

Nastopal je tudi na Odprtih prvenstvih Nemčije (5. mesto), Hrvaške (tri druga in dve tretji mesti), Češke (5. do 8. mesto), Slovaške (5. do 8. mesto), Španije (16. do 32. mesto) in Portugalske (16. do 24. mesto). Tako s pionirsko kot z mladinsko reprezentanco je sodeloval na treh evropskih prvenstvih, kjer je v posamični konkurenci osvojil 32. do 64. mesto, v mešanih dvojicah pa je bil uvrščen med 16 najboljših. Danilo Piljak se ponaša s tremi naslovi državnega prvaka in dvema naslovoma državnega šolskega prvaka. Sodeloval je tudi na številnih odprtih turnirjih Republike Slovenije, kjer je kar petkrat zmagal in nanizal cel kup drugih in tretjih mest. Danilo Piljak uspešno nastopa tudi v članski konkurenci, uspešno igra v 2. slovenski namiznoteniški ligi (2. SNTL), kjer je po prvem delu tekmovanja najboljši igravec, kar je zagotovo velik uspeh. Njegov glavni cilj letošnje sezone je ostati na prvem mestu v kategoriji mladincev in se razviti v dobrega prvoligaškega igralca. Sodeč po dobrih rezultatih mu bo to zagotovo tudi uspelo.

Danijel Rus, judoist, 2.š

Dani je dijak drugega letnika gimnazije-športnega oddelka. Od svojega šestega leta starosti se ukvarja z judom, za katerega sta ga navdušila njegova starejša brata, ki sta zelo uspešna v tem športu. Dani je začel svojo športno pot pri Judo klubu Gorišnica, nadaljeval pri Judo klubu Drava Ptuj in se ponovno vrnil v Judo klub Gorišnico, kjer trenira in tekmuje še danes. Nanizal je veliko dobrih rezultatov, saj je bil v šestem in sedmem razredu osnovne šole državni prvak in ta uspeh ponovil v prvem in drugem letniku gimnazije v kadetski konkurenci. Udeležil se je tudi evropskega prvenstva, kjer se je uvrstil na odlično deveto mesto. Ima še vrsto zelo dobrih uvrstitev na raznih mednarodnih turnirjih v Sloveniji in v tujini. Osvojil je tudi mednarodni pokal Ptuja v letu 2001.

Njegova največja želja je postati evropski prvak v

mladinski konkurenci in doseči čim večje uspehe v svetovnem merilu. Za dosežene uspehe so bili potrebni vsakodnevni treningi, pomoč trenerjev, brez katerih teh rezultatov zagotovo ne bi dosegel. Svoj delež so dodali starši z moralno podporo, finančnimi sredstvi in zagotovo uspešna brata s koristnimi nasveti. Zaveda pa se, da bi brez napornih treningov in odrekanja mladostniškim radostim, skrite želje ostale neizpolnjene. Nekaj prostega časa, ki mu še ostane, nameni za druženje s prijatelji in igranju nogometa.

Ivan Pučko, boksar, 2.š

Ivan Pučko, dijak 2.letnika športnega oddelka Gimnazije na Ptuju, se z boksom ukvarja približno 7 let. Trenira petkrat na teden pod vodstvom trenerja Ivana Pučka starejšega, ki ga je tudi navdušil za to borilno veščino. Pri 13 letih je prvič tekmoval in že dosegel 1.mesto. Ta zmaga je bila le vzpodbuda za nadaljnje treniranje. V sezoni 2000/2001 je dosegel 7 prvih mest (Revija mladih v Slovenski Bistrici, Revija mladih v Kranju, 1.A državna liga na Ptuju, 10.posamično državno prvenstvo, mednarodna turnirja v Slavonskem Brodu in v Milanu). Na mednarodnem tekmovanju za zlato rokavico na Ptuju je dosegel 2.mesto, prav tako je dosegel 2.mesto na tekmovanju za zlato grb v Slovenski Bistrici.

Kot član državne reprezentance si želi, da bi se uvrstil na olimpijske igre. Prosti čas, ki ga ni veliko, izkoristi za druženje s prijatelji.

Kazalo

SVETOVNA KONFERENCA BODOČIH MLADIH VODITELJEV V ZDA	4
PROSTOVOLINO SOCIALNO DELO	14
MOJE POTOVANJE V SEUL	15
MEDNARODNI DELOVNI TABOR NA CURACAU	17
POLETNI TABOR V MAZURIJI	19
EVROPSKA UNIJA NA ZAČETKU NOVEGA TISOČLETJA	22
EKSKURZIJA V TOSKANO	23
GEOGRAFSKI IN ZGODOVINSKI TABOR V JAVORNIŠKEM ROVTU	24
DEBATNI KLUB GIMNAZIJE PTUJ	25
STROKOVNA EKSKURZIJA V MÜNCHEN	26
MATEMATIKA OD BLIZU IN DALEČ	27
POVABILO V KNJIŽNICO	28
DEKLIŠKI PEVSKI ZBOR GIMNAZIJE PTUJ	30
CHUR CÖLNISCHER CHOR	31
NAJBOLJŠI MATURANTJE	32
PRAZNIK GLASBE NA PRVI POLETNI DAN V ZAGREBU	34
NEMŠKA JEZIKOVNA DIPLOMA	36
Z ODISEJEM NA OTOKU VISU	37
EVROPSKO LETO JEZIKOV	38
NA KRASU JE KRASNO	40
TEKMOVANJA IN UVRSTITVE	41
ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA	44

Izdala:
Gimnazija Ptuj

Založil:
Grafiti studio d.o.o., Maribor

Uredila in lektorirala:
Marijana Jeromel, prof.

Računalniško oblikovali:
Matej Černjavič
Gašper Vidovič
Miha Senčar

Avtor naslovne strani in karikatur:
Mito Gegič

Priprava in tisk:

Naklada: 700 izvodov

Ptuj, 2001

Sponzorji

Sponzorji, ki so omogočili našim dijakom udeležbo na konferenci GYLC v Ameriki:

MERCATOR SVS, Ptuj
TALUM Kidričevo
PERUTNINA Ptuj
Nova kreditna banka, d.d. Maribor
Nova Ljubljanska banka

VUK MIRAN, d.o.o. Ptuj
TELEKOM Slovenije
Abanka Ljubljana
PRO-BANKA Maribor
POŠTNA BANKA Slovenije
Občina Ormož
Zavarovalnica Maribor
Slovensko-ameriška poslovna skupnost
STR, INC, New Jersey USA
POŠTA Slovenije
Dravske elektrarne Maribor
Dominko, d.o.o. Ptuj
Zavarovalnica Triglav Maribor
NES Ptuj
Lekarna TopLek Ptuj
Mestna občina Ptuj
CERTUS Maribor
TENZOR Ptuj
FOTO LANGERHOLC Ptuj
Komunalno podjetje Ptuj
Kmetijski kombinat Ptuj

Vodnogospodarsko podjetje d. d.
Cestno Podjetje Ptuj
Branko Srebernak Ptuj
ZAŠČITA Ptuj
Obdravski veterinarski zavod Ptuj
ČZP VEČER Maribor
EKO LES Ptuj
ALIN, d.o.o. Kidričevo
TEVE Ptuj
TERME MARIBOR
Emona Merkur Ptuj
ASFALTI Ptuj
PETOVIA AVTO Ptuj
PAM AVTO Ptuj
Projekta inženiring Ptuj
Občina Kidričevo
Občina Dornava
Krekova banka Ptuj
Občina Gorišnica
Občina Podlehnik
DAR, d.o.o. Ptuj
Občina Trnovska vas
Lekarne Ptuj
Rofi, d.o.o. Ptuj
Občina Hajdina
Občina Markovci
SAFE INVEST Ptuj
Občina Žetale
Občina Juršinci
Ljubljana Občina Destričnik

Slovenska nacionalna turistična organizacija
Urad Vlade RS za informiranje
Ministrstvo RS za šolstvo, znanost in šport

Domoznanski oddelek

371

PREBLISKI

2001/2002

KNJIZNICA IVANA POTRGA PTUJ

373.5(497.4 Ptuj)

6005141,POS1

COBISS ◉